

ἡ Σελίδα σου χλωμιάει

Ρωμαιοπούλες

* Ἦρθαν κορίτσια Συριανά,
Βολιώτικα καὶ Σκυριανά,
Καὶ Μακεδονοπούλες,
Κορίτσια Καλαμειτιανά,
Με μύτια μαύρα, γαλανά,
Κι' ἀγνές χωριατοπούλες!

* Ἦρθαν κορίτσια ἀπὸ νησιά,
Με λυγρὴ περπατησιά,
Με τ' ἀφθονὰ μαλλιά τους,
Πόθουν τὴ σπιθαμὴ τῆς ματιάς,
Ἐχουν στὰ μάγουλα φωτιά,
Καὶ μέλι στὴ μιλιά τους!

* Ἦρθαν κορίτσια Πατρινά,
Καὶ νανομά Σακυνθινά,
Καὶ ἡπειρωτοπούλες,
Κόρες εὐαίτες, μελαχροινές,
Καὶ καλλονές ἀθηναῖες,
Κι' ἀφράτες Ρωμαιοπούλες!

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ

Τὶς εἶδατε τὶς ὡμορφὲς ἐπαρχιωτοπούλες
"Ἄλλες ξανθές, μελαχροινές
"Ὅλες τους εἶναι καλλονές
"Ὅλες ἀγνές καὶ ἄδολες, σωστὲς Ἑλληνοπούλες!
Ρίμμελ δὲν ξέρουν τί θὰ πῇ κι' ἀνόητα φτιασίδια
Κι' ἂν ἔχουν χεῖλη κόκκινα, εἶναι τὸ φυσικὸ τους.
Κι' ἂν ἦρθαν στὴν πρωτεύουσα, δὲν μάθησαν τὰ φρόδια
Καὶ οὔτε μάτια ἔβγαψαν καὶ τὰ ματόκλαδά τους!

Κάτω ἐκεῖ στὰ Ἑλληνικά, κι' ἀθάνατα χωριά
Δὲν πήγε τοῦ πολιτισμοῦ τὸ βελουδένιο γάδι,
Δὲν ἔφθασε στὴ Ρούμελη, δὲν πήγε στὸν Μωρητᾶ
Ποτὲ τὸ κοκκινάδι...

Ρίμμελ, δὲν ξέρουν τί θὰ πῇ... Τῆς καλλονῆς τὸ ψέμμα
Δὲν γόλασε τὰ ρόδινα μπουμπουκία τῶν χειλιῶν
Ἡ πούδρα δὲν διέφθειρε τὰ κάλλη. Καὶ ἡ κρέμα
τὴν γλυκὰ δὲν τὴν ἄλλαξε ἀκόμα τῶν φιλιῶν!...
Καὶ κάνουνε πιά τὴν σύγκρισι, ἐσείς κυρίες, μόνες...

Με τὰ μακρὰ τους τὰ μαλλιά,
Εἶναι γυναῖκες πάντοτε... δὲν ἔγιναν ἐγκαράστες
Ἐχουν γυναῖκες πάντοτε ἀφράτη ἀγκαλιά!...

Κοῦκλες σωστὲς. Μὰ ὄχι πιά, καὶ κοῦκλες τῆς βιτρίνας
Με χίλια δυὸ στολισμάτα, με χίλια μπιχλιμιπιδία
Δὲν εἶναι κοῦκλες, πρὸ παντός, βαμμένες τῆς Ἀθήνας
Ποὺ κρύβουνε τὸ δέμα τους με χίλια-δυὸ φτιασίδια!...
Κρίνα τὰ γέρια ὀλόλευκα... τὰ ροδράλα νυχάκια
Ἐχουνε χρώμα φυσικὸ

Δὲν ξέρουνε πολισσοῦρ, βερνίκια, ταμπιδάκια
Δὲν εἶδαν ἐργαστήρια ποτὲ καλλυντικὰ!...

Αὐτὲς εἶναι οἱ ὡμορφὲς ἐπαρχιωτοπούλες.

* Ἄλλες ξανθές, μελαχροινές
"Ὅλες τους εἶναι καλλονές
"Ὅλες ἀγνές καὶ ἄδολες, σωστὲς Ἑλληνοπούλες!

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΛΕΜΑ

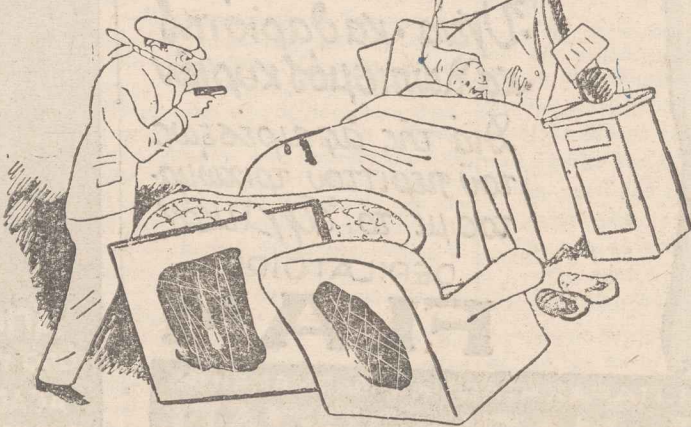
Νά! Οἱ Κινέζες ἔβγαλαν στοὺς ἄνδρες τὰ γυαλιά
Παράτησαν τὰ σπιτία τους, ἀφῆσαν τὰ μαυρά τους
Ἀφῆσαν τοῦ νοικοκυριοῦ τὴν κάθε μιά δουλειά,
Καὶ εἰς τὰ χέρια τὰ μικρά, τὰ τόσο τρυφερά τους
Ἐνα τουφέκι ἔπιψαν καὶ πολέμῳ κι' αὐτὲς

Χαριτωμένες, ζηλευτές!...
Κι' ἐκεῖ κοντὰ στὸ Φοῦ-Τσε-Οὐ, σὲ μιά κάποια μάχη
Δυὸ μέρες πολεμοῦσαν με ἀδειανὸ στομάχι
Κράτησαν τὴν ἀντίστασι κατὰ τῶν Ἰαπωνίων
Ποὺ πολεμοῦσαν κι' αὐτοὶ καρτερικά, γενναῖα...
Μὰ σὰν αἰχμαλωτίσθησαν πέντ' ἔξη, τότε μόνον
Ἐμασαν οἱ Ἰάπωνες τὰ τρομερά τὰ νέα,
Πῶς ὅλη τὴν ἀντίστασι, ἐκεῖ ποὺ πολεμοῦσαν
Γυναῖκες τὴν κρατοῦσαν!...

Γυναῖκες τοὺς σκαρώσανε αὐτὸ τὸ πανηγύρι:
Οἱ πῖο πολλοί, ἀπὸ ντροπῇ
— Αὐτὸ «φιλότιμο» θὰ πῇ—
Ἐσκέφθησαν νὰ κάμουνε ἀμέσως γαφα-κίρι
Μὰ πάλι μετανοίωσαν.

Κι' ἐνῶ λοιπὸν γιὰ τοὺς «ἐγθροῦς» καὶ θαυμασμὸ ἐνοίωσαν
Κ' ἴσως ἀφοῦ ἐμάθανε, πῶς ἦταν νοστιμούλες
Ἀμέσως παρεδόθησαν εἰς τίς... Κινεζοπούλες!...
Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

ΟΝΕΙΡΟΝ Ἡ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ;

Ο ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ, ποὺ ἐξύπνησε ἐξαφνικὰ: "Ἐνας λαποδύτης με
πιστάδι στὸ δαμάτιό μου. Ἄν' κάνω τὸν ἐύπνιο, θὰ με σκοτώσῃ. Ἄν'
κάνω τὸν κοιμισμένο, θὰ θυμᾶμαι ὑστερὰ ἕνα ὥραῖο ὄνειρο!..."

Ρωμαιοπούλες

* Ἦρθαν κορίτσια Κρητικά,
Ναξιώτικα καὶ Ἱωνικά
Καὶ νά τ' αὐτὰ! "Ὅλα καμάρι!...
Κορίτσια πού, κοντὰ στὸ νοῦ
Μοσχοβολοῦν ἀπ' τοῦ βουνοῦ
Τ' ἀμάραντο θυμάρι!...

* Ἦρθαν κορίτσια λυγρὰ
Φρέσκα, δροσάτα, φλογερὰ
Λουλούδια φουταμένα...
Κορίτσια με κομποστασιά,
Σὲ κάποιοι κάμπου τῆς θροσᾶ
Χιλιαναστημένα!

* Ἦρθαν κορίτσια ἀπ' τὸ Μωρητᾶ
Καὶ δίνουνε μιά παρηγοριά
Κι' αὐτὸ φαρμάκιο, μὲς φθάνει...
— Τὸ λέει, κάθε συντροφιά
Πὼς στὴν Ἑλλάδα ἡ Ὀμορφιά
Ποτὲ δὲν θὰ πεθάνῃ!

Ἀπὸ τὰ φαιδρά

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

— Καὶ γιὰ τὸν χωρίσατε τὸν ἄνδρα σας;
— Ἦταν τρομερὰ ἐγωιστὴς!...
— Ἀπλοῦς;
— Νά! Ἐπ' ἔμεινε νὰ κοιμᾶται ἐφαρκῶς στὴ
μέσῃ τοῦ κρεβατιοῦ, κι' ἐγὼ στὶς δύο ἄκρες!
ΦΛΥΑΡΙΑ

Ὁ σύζυγος στὴ φλύαρη γυναῖκα του:
— Ἀγάθι μου φτάνει πιά. Ὅλη τὴν ἑβδομά-
σα μιλάς διαρκῶς. Σήμερα ἔχουμε Κυριακή. Καὶ
ὁ θεὸς ἀκόμη τὴν ἑβδομὴν ἡμέραν ἀνεπαύθη!

ΣΤΗΝ ΕΞΟΧΗ

Ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος σὲ μιά ἐκδρομῇ,
καβαλλοκίεουν τὸ ἴδιο μούλαρι. Μιά στιγμή ἡ
σύζυγος γυρίζει καὶ λέει στὸν ἄνδρα τῆς:
— Ἀκουσε Μανωλάκη. Ἄν κατέβαινε ὁ ἕνας
ἀπὸ τοὺς δύο μας, ἐγὼ θὰ καθόμουν καλύτε-
ρα!

ΛΟΓΟΙ Α-ΥΠΝΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

— Ἀπόψε πάλι δὲν θὰ κοιμηθῶ ὅλη νύχτα.
— Γιατί ἀγάθι μου;
— Εἶπα πῶς ἡ γειτόνισά μας ἡ κυρία Καλ-
μιόνη, ἀνάρσασε ἴδιο φουστάνι με τὸ δικό μου!

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ

— Ποῦ λες γυναῖκα, πῶς γιὰτί πρέπει νὰ
τιμωροῦμε τὸ κραδί, τὸ ὁποῖον στὰ ἀρχαῖα χρόνια
εἶχε καὶ τὸν θεὸ του, τὸν Βάκχο;
— Ἐκεῖνο εἶχε τὸ θεὸ του, ἐγὼ ὅμως ὅταν
μεθᾶς γιὰτί δὲν ἔχεις τὸν θεὸ σου;
ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ

— Τί προτιμᾶς; Μιά γυναῖκα με μεγάλη μύ-
τη ἢ με πολὺ μικρή;
— Νά σοῦ πῶ! Προτιμᾶ μισὴ γυναῖκα με αὐ-
τὴ κανονική.

ΕΥΦΟΡΙΑ

Ἐγὼ φουτῶμαι ἕνα σωρὸν πράγματα. Καὶ ἂν
εἶμαι τυχερὸς καὶ βρῶναι ὅτι εἶπα μέσα στὴ γῆ
θὰ φυτώσῃ!
— Μὴ μοῦ τὸ λὲς αὐτὸ... Προχθὲς μόλις ἔβαψα
τὴν πεθερά μου.

Κάθε φύλλο τῆς

Γυναίκας

περιέχει τὴν πῖο ἐκλεκτὴ ὕλη.

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο μετα-
φᾶ ἄλλων θὰ βρῆτε:

ΕΝΑ ΝΕΟ ΑΝΑΓΝΩ-
ΣΜΑ: Ἡ ζωὴ τῆς Ἀμυ
Τζονσον.

ΑΡΘΡΑ: Τῆς Κας Αἰθίας
Σωτηρίου (τὸ ποίημα
τῆς ζωῆς). — Τῆς Κας Ἀ-
λεξάνδρας Ἀλφάωνη
(Μουσικὴ ἀελλίς).

ΕΠΙΚΑΙΡΑ: Ἀπὸ ὅλων
τὸν κόσμον.

ΜΟΔΑ — ὈΜΟΡΦΙΑ καὶ
ΥΓΕΙΑ. — Ο ΑΙΣΘΗΜΑ-
ΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ τῆς
ΓΥΝΑΙΚΑΣ — ΤΟ ΣΠΗΤΙ
καὶ ΤΟ ΠΑΙΔΙ — Η ΚΟΙ-
ΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥ-
ΝΑΙΚΑΣ κλπ. κλπ.

Ἡ Γυναῖκα

εἶναι τὸ μόνο περιοδικὸ
ποὺ θγανίνει εἰδικῶς γιὰ
τὸν γυναικεῖο κόσμον τῆς
Ἑλλάδος.

Φροντίζετε γιὰ τὴν διά-
δοσιν τῆς

Γυναίκας

ΣΕΛΙΔΕΣ 24

3 ΔΡΑΧΜΑΙ 3

Ἡ ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡ-
ΡΙΕ καὶ ὁ ΝΤΟΥΓ-
ΚΛΑΣ ΦΑΙΡΜ-
ΠΑΓΚΣ σ' ἕνα κα-
νούργιο φιλμ ποὺ ἐ-
γυρίσαν στὸ Χόλλυ-
γουντ.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» — ΣΕΛ. 1

ΩΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑ

ΓΙΑ ΣΑΣ, ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

ΟΙ ΒΑΦΕΣ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΩΡΑΙΕΣ

Νά ένα ζήτημα, που ασφαλώς λίγο - πολύ ενδιαφέρει όλες σας, και για το οποίο θα σας μιλήσω μερικά πράγματα, που θα σας ωφελήσουν.

Η βαφή, κυρίες μου, είναι ένα αναγκαίο κακό, που δεν μπορείτε, δυστυχώς, να το αποφύγετε, γιατί όσο και αν είστε ωραίες

σας είνε ανοικτά καστανά, ή καστανά σκούρα ή και άνωκότερα, μπορείτε να τα κάμνετε λίγο ανοικτότερα, ή λίγο προς το άσπρο φαιό, πολύ ωραίο χρώμα, κολλάει πολύ και το βράδυ στο θέατρο, στον κινηματογράφο ή σε μια συγκέντρωση με φώτα δίνει ε-

ταν άρχισε η κυρία να βάφει τα μαλλιά της μεταχειριστήκη την βαφή βαφή, μετέπειτα άρχισαν οι συζητήσεις μεταξύ των φίλων της: «Νά μεταχειρισθείς, καμμένη, την δική μου βαφή...» κύριε ταξείδι μου τα μαλλιά τι ώραφα που είναι.

Και επειδή συνήθως τα ξένα είνε ωραιότερα, αφήνει την πρώτη βαφή και μετά χειρίζεται (και τις πιο πολλές φορές μόνη της) την βαφή της άλλης κυρίας. Το αποτέλεσμα το φαίνεται: η ένωση των δύο χημικών ουσιών έρχεται αντίθετα αποτέλεσμα και τα μαλλιά της έγιναν αντί καστανά ή μαύρα ή καμιά φορά πράσινα ή λασδιά. Τότε αρχίζει να δέλη να τα ξεβάφει, πηγαίνει στον κομμωτή της. Εκείνος της τα ξεβάφει, της τα φέρνει σε ένα λογαριασμό, μα η κυρία ποτέ δεν της άρσει να μνημοσύνη της και θέλει να δοκιμάσει την τέχνη και το τσό. Τότε, που της είπατε ότι είναι καλλιεργός. Ο άλλος, τότε, παρ' όλο, που μπορεί να είναι πιο καλός, δεν ξέρει τι μεταχειρίστηκε ο πρώτος και γίνεται αφορμή να χαλάσουν πόλιν τα μαλλιά της γι' αυτό, λοιπόν, η βαφή των μαλλιών είναι πολύ ωφέλιμη για την εμφάνισή των κυριών, αλλά είναι δύσκολη.

Στο προσέχει άρδον θα σας γράψω τι πρέπει να κάμνετε για να αποφύγετε όλες αυτές τις δυσκολίες.

ΧΑΜΑΡΑΚΗΣ

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΚΟΛΥΜΠΗΤΕ

Η ΩΦΕΛΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΟΛΥΜΒΗΜΑΤΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

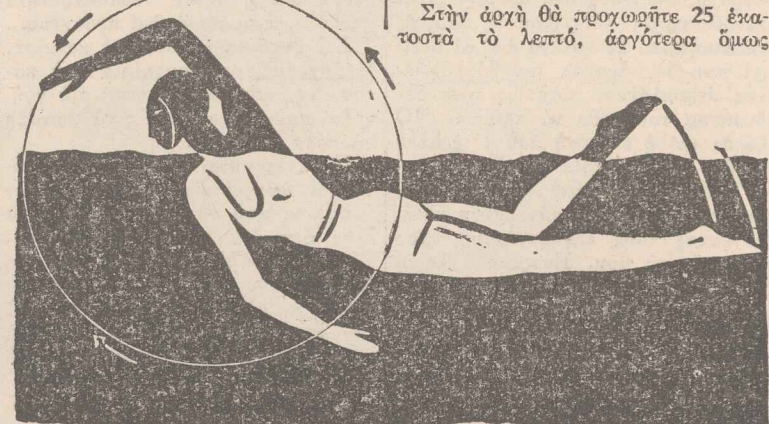
Με το σημερινό μάθημα για κολύμπι, τελειώνει η σειρά των μαθημάτων κολυμβητών. Αν τα παρακολουθήσατε με προσοχή, θα είστε σε θέση σήμερα να μάθετε το κολύμπι πολύ καλά.

Γι' αυτό στο μάθημα πρέπει να κάνετε τις ακόλουθες ασκήσεις:

- 1) Την κίνηση των χεριών,
- 2) Την κίνηση των ποδιών,
- 3) Τα θέσι του σώματος,
- 4) Την αναπνοή.

Η κίνηση των χεριών έχει σκοπό να κρατά την ισορροπία και να προωθή το σώμα. Γι' αυτό πρέπει να γίνεται κανονική, έντονη, με δύναμη.

Όταν το χέρι μπαίνει στο νερό,

ο καρπός είναι παράλληλος του άνω και χτυπά το νερό με όλη την επιφάνεια. Μέσα στο νερό τεντώνεται τόσο ώστε ο καρπός να είναι στην προέκταση του λοιπού χεριού και, βγάζοντας από το νερό, το χέρι λυγίζει προς τα πίσω. Η τελευταία κίνηση εξασφαλίζει άνω και βγή από το νερό ο άνω καρπός και τα χέρια.

Η κίνηση των ποδιών δεν είναι ταχύτητα. Εξασφαλίζουν την ισορροπία του σώματος κι έτσι διευκολύνουν τα χέρια να ενεργήσουν με όλη τους τη δύναμη. Η κίνηση αρχίζει από τους γοφούς και μεταδίδεται από τα πόδια προς τα πίσω. Η κίνηση εκπαιδεύεται διαδοχικά από το πόδι προς τα κάτω κι από το κάτω πόδι τα άνω, χωρίς καμιά πίεση. Τα πόδια πρέπει να είναι τεντωμένα χωρίς να είναι σφιγμένα και τα δάχτυλα να διευθύνονται προς τα μέσα. Η κίνηση δυναμώνει, ενώ η βοήθεια την προώθησις μόνο όταν έρχεται από τα κάτω πόδια.

Αντιπρόσθετο να γίνεται πότε προς τα δεξιά και πότε προς τα αριστερά. Συνήθως αναπνέουν κάθε τρεις χιόνες, αλλά αυτό κανονίζεται από τα άτομα. Με το σώμα στην οριζόντια θέση, χτυπάει το νερό από την έλκιν ενός βραχίονα.

Το κεφάλι δεν πρέπει να είναι μέση στο νερό. Άλλωστε οι κολυμβητές κολυμβούν με το κεφάλι βυθισμένο στο νερό. Τώρα καταλάβατε ότι αυτή η θέση είχε το μειονέκτημα να κινεί όλο το σώμα να σπέρνει δεξιά και αριστερά, με την κίνηση των χεριών. Αυτό έκοβε την ταχύτητα. Το κεφάλι, πάνω από τη μύτη, πρέπει να είναι έξω, και να διασχίζετε το νερό με το ρινικό όστρον.

Στην άρχη θα προχωρήσει 25 εκατοστά το λεπτό, αργότερα όμως

θα κάμνε ένα μέτρο και γρήγορα ακόμη περισσότερο. Με την εξάσκηση, αποκτάτε και το στυλ, που είναι ιδιαίτερα σε κάθε κολυμβητή και δίνει όλη τη χάρη στο κολύμπι. Γι' αυτό όμως είναι απαραίτητος ο ρυθμός και η δύναμη ο συγχρονισμός των κινήσεων. Μπορεί να κάμνε θεαματικά τις κινήσεις των χεριών και την αναπνοή, ποτέ όμως δεν θα επιτύχετε τίποτα, εάν τα πόδια σας δεν κινούνται άνωκόντα και όχι ρυθμικά.

Πολλοί κολυμβητές κάνουν 4 κινήσεις των ποδιών σε κάθε χιόνια. Το πιο συνηθισμένο όμως είναι δύο ή τρεις χιόνες των ποδιών για κάθε χιόνια. Κι' αυτό όμως, όπως και η αναπνοή, εξασκείται από τα άτομα.

Και τώρα, άσκησιες αναπνοής, σας άφινουμε κοντά στη θάλασσα να δοκιμάσετε τα διάφορα είδη κολυμβημάτων, να διαλέξετε όποιο προτιμάτε, κι είμαστε βέβαιοι ότι γρήγορα θα διακριθείτε. Καλή επιτυχία...

ΤΟ ΣΩΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΟΚΤΟΡ

ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ

Πόσες μαγειρίτσες ή νοικοκυρές γνωρίζουν σήμερα την επιστήμη της διατροφής; Πόσες ξέρουν την χρησιμότητα της τροφής για την υγεία; Πόσες ξέρουν π.χ. ότι η φύσι τοποθετεί τα κύτταρα που περιέχουν τους πιο γλυκούς χυμούς και τα πιο θρεπτικά άλατα, από όπου είνε η ζωή των ιστών, άμείωτος κάτω από το φλοιό των περιστερών καρπών, όπως είνε τα μήλα, τα αχλάδια, τα δαμάσκηνα κ.λ.π. Πόσες είνε αυτές που πετούν μαζί με τα φρούτα το αίμα και το άσπρο, τόσο χυμώδη για το αίμα και τονικό για το σώμα;

Και εάν να μην έβγαζε αυτό, άφινον συχνά τις πατάτες και άλλα λαχανικά όρες ολόκληρες σε χλιαρό νερό, έτσι που τους απαλείφουν το χυμό και τα άλατα. Θα ήταν πιο άπλοο να δάλουν τα λαχανικά σε θερμό νερό κι έτσι να τα εμποδίσουν να χάσουν τη θρεπτική τους αξία.

Το ίδιο πρέπει να γίνεται και για το κρέας. Νά το ψήνεται άμείωτος να σχηματίζεται στην επιφάνεια ένα σκληρό στρώμα που θα επιτρέψει στο λεύκιμα να πήξει και θα εμπο-

δίσω το χυμό να φύγει. Οι περισσότερες μαγειρίτσες δίνουν το κρέας σε ένα μέτρα ξεστό φούνο και άφινον να φύγει με την εξάσκηση και καλλίτερο μέρος του κρέατος. Το ίδιο λάθος γίνεται και με το κραστό. Αν θέλετε να διατηρήσετε όλη τα συστατικά του να το βάψετε σε θερμό νερό κι όχι σε κρύο. Θα είνε ίσως λίγο σκληρό, αλλά πολύ καλλίτερο. Το πιο σωστό είνε να βάψετε το κρέας σε ένα δοχείο καλά κλεισμένο, χωρίς νερό. Το τοποθετείτε σε μέτρια φωτιά και το άφινετε να ψηθεί με το χυμό του. Έτσι, όλα τα θρεπτικά στοιχεία που θα έλκονται από το νερό, διατηρούνται.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

ΤΑ ΟΥΛΑ ΜΑΣ

Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ ΜΙΛΕΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

Μεταξύ μιας ώρας γυναικάς, της οποίας η φωνή είναι δυσάρεστη, της οποίας η φωνή είναι ευχάριστη, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η προτίμηση θα είναι για την τελευταία. Ο γλωσσός είναι για την καθαρή άρθρωση και ο άριστης τονισμός, αποτελούν την χάρη της φωνής. Η καλοσυνετημένη φωνή και η καθαρή προφορά άφινουν εμπιστοσύνη. Η νεότης της φωνής, ή ευθυμία της και η ελαστικότης της, διατηρούν περισσότερο από την νεότης. Σε προχωρημένη ηλικία θα φανείστε νέα, σε όσους θα βρίσκονταν στην οριζόντια θέση, χτυπάει το νερό από την έλκιν ενός βραχίονα.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

Εάν όμως θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει. Αν θέλετε να κάμνετε το κρέας σε ένα δοχείο, τότε να το βάψετε σε ένα δοχείο με νερό, αλλά να μην το αφήσετε να βράσει.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΚΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ...

...ΤΟ ΚΑΛΟ ΗΘΙΚΟ

ΜΙΚΡΑ ΓΙΑΤΡΙΚΑ ΤΟ ΞΑΝΑΔΙΟΥΝ

Πάντα οι ίδιοι άνθρωποι είναι δυστυχισμένοι και πάντα οι ίδιοι άνθρωποι είναι ευτυχισμένοι. Όποιος κι αν είναι οι συνθήκες της ζωής, ευτυχισμένοι είναι εκείνοι που έχουν καλό ήθικο και δυστυχισμένοι εκείνοι που έχουν το ήθικο τους σε κακή κατάσταση. Υπάρχουν άπειροι τρόποι που μπορούν να δώσουν μακριά απ' τους δυστυχισμένους τις μαύρες ιδέες, σας λέμε μερικούς απ' αυτούς τους τρόπους. Όσοι βασανίζεστε από έμμενες ιδέες, όσοι υποφέρετε με το παραμικρό και γκριζιάζετε, θα ήταν τόσο εύκολο να βρείτε ψυχική ηρεμία. Άρκε! να γίνετε πιο ήρεμοι με τον έαυτό σας, να μάθετε να κρύβεστε λίγο απ' αυτόν.

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΚΑ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΥΝ ΤΟ ΗΘΙΚΟ

Είστε, που κάνει όλο τον κόσμο να γίνονται μαύροι στα μάτια σας. Γιατί φέρτε την αεροφάνη σας, κι' αλλιώς, ένα διάστημα πίνετε με

1) Άνεπαρκής ύπνος. 2) Χορεύετε, τραγουδάτε, κάνετε γυμναστική με μουσική.

3) Φορέστε στενά ρούχα. 4) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 5) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 6) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

7) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 8) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 9) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

10) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 11) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 12) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

13) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 14) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 15) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

16) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 17) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 18) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

19) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 20) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 21) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

22) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 23) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 24) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

25) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 26) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 27) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

28) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 29) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 30) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

31) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 32) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 33) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

34) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 35) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 36) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

37) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 38) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 39) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

40) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 41) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 42) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

43) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 44) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 45) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

46) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 47) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 48) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

49) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 50) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 51) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

52) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 53) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 54) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

Απογοητευμένη από την ζωή...

Απογοητευμένη από την ζωή... 55) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 56) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 57) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

58) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 59) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 60) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

61) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 62) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 63) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

64) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 65) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 66) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

67) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 68) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 69) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

70) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 71) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 72) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

73) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 74) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 75) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

76) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 77) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 78) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

79) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 80) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 81) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

82) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 83) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 84) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

85) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 86) Αποφύγετε τον στενό χώρο. 87) Αποφύγετε τον στενό χώρο.

Λεωνίδες ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΕΝΑ ΕΞΑΡΠΕΤΙΚΟ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΝΤΡΕ ΜΟΡΟΥΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΜΑΡΟΝΙΔΗΣ, ανδρικός γράφει στην 'Ισαβέλλα Σεβερνύ, την γυναίκα που άγαπα και από την οποία έχει για λίγο άσυλο. Μία ζωή πλούσια και περιπετειώδης άρχισε σαν κύματα να κτυπούνε κοντά στους πλάτους και ήλικους γυναικείους, στο Καντίνι, κατόπιν μυστικής άκομης ερωτοσύνης την κυρία Ντενίς. Ήμωρ με την οποία άργότερα, σαν φοιτητής στο Παρίσι βλέποντας συχνά, 'Η ζωή του άρχισε σαν ζωή νεαρού διανοούμενου άλλ' άρετα κυνικού. 'Ο κυνισμός του όμως διαλέχεται όταν στην φλωρεντία συναντά την γυναίκα που πρόκειται να παύσει τον σπουδαστικό ρόλο στη ζωή του... 'Η οδυνηρότητα του φέρνει άνηφορές στο γάμο του με την 'Οντύλ Μωλέ. 'Εκείνος όμως είναι ανένδοτος και τέλος τους πείθει:

40ν

Η ΟΝΤΥΛ περισσότερο από τις συναντήσεις των οικογενειών μας βιαζόταν να μου γνωρίσει την καλύτερη της φίλη τη Μίζα. Θυμάμαι με τι άνοιξη περιμένα τη κρίση της Μίζα για μένα, γιατί ήξευρα ότι σημασία της απέδιδε η 'Οντύλ. 'Εξ άλλου δεν μου άρεσε και μένα κανείς άντρας, Πλάτ στην 'Οντύλ, είχε κάτι το άδωρο, αλλά και τα δύο πρόσωπα μαζί αποτελούσαν μία ευχάριστη αντίθεση. Συνήθισα να τις βλέπω μαζί σαν αδελφές. Και όμως η 'Οντύλ είχε μία φυσική φινέτσα που την έκανε πολύ πιο άδωτη από τη Μίζα. Στις συναντήσεις έβλεπα πόσο η 'Οντύλ ήξευρε να άκουη καλύτερα από τη Μίζα. Με κλειδίνα μάτια άφηνε τη μουσική να την ποτίζει κι' έμοιαζε να έχω από σήματα στην ευτυχία της. 'Η Μίζα με περιεργαζόταν κύτταζε γύρω της ανεγνώριζε γνωστούς της, άνοιγε το πρόγραμμα, διάβαζε και μ' ένοηλούσε με τις συχνές μετακινήσεις της. 'Ως τόσο ήταν μία ευχάριστη σύντροφος εθιμικός και πάντοτε ευχάριστημένη και της ήμουν εύγνωμος γιατί είχε πη στην 'Οντύλ πώς μ' έβρισκε υπέροχο.

Κάναμε το γαμήλιο ταξίδι μας στην 'Αγγλία και στη Σκωτία. Δεν μπορεί να θυμηθώ περίοδο που εύτυχιμεν από αυτό τους δύο μήνες της μοναξιάς των δύο μας. Σταματούσαμε σ' όλα τα μικρά άνδριμένα ξενοδοχεία, στις όχθες των ποταμών και των λιμνών και περινούσαμε μέρες ολόκληρες στα πλοιομένα σε βάρκους στολισμένους με μαξιλάρια από κρέτον. Κυλιόμαστε πάνω στην άνθιση γη με τα έλκυσις χορτάρια, εις τις τευλίτες, τους άκινκούς και τη σκιά που κάνουν οι περίφρονες λυκές. 'Η 'Οντύλ γινόταν ένα με την ώριφιά της φύσης και έλο και μου αποκάλυπτε την τελειότητα της καλλονής της. Νά τη βλέπει κανείς να έζη, αυτό και μόνο μάγευε.

Η εσώδοξ της μέσα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου έφτανε να το μεταβάλλει σε έργο ποίησης. Διαπρόσωπε μία παιδική άσπρη σύγκριση για όλα τα ένδοξα, τα άσπια έσορνε μαζί της: ένα μικρό ρολόγι, ένα μαξιλάρι με δαντέλλες και ένα βιβλίο του Σαίξπηρ, δέμένο με σπύκι δέρμα. Όταν άργότερα διαλόγαμε το σπύκι μας η 'Οντύλ ξανάφανε πάλι με το ίδιο δαντέλλενο μαξιλάρι, το Σαίξπηρ και το ρολόγι. Περιούσε ανάλαφρα από τη ζωή, περισσότερο σαν πνεύμα παρά σαν γυναίκα. Θά ήθελα να μπορούσα να περιγράψω το περπάτημά της, πλά στον Τάμεση, ήταν τόσο ανάλαφρο, που ούτε χορός δεν μπορούσε να συγκριθί μ' αυτό.

Στο γυρισμό το Παρίσι μας φάνηκε πληγμένο. Οι γυναικείες και οι γυναικείες 'Οντύλ πίστευαν πως η μόνη επιθυμία μας ήταν να τους ξαναδοούμε. 'Η θεία Κόρα ήθελε να δρυνώση γεύματα προς τιμήν μας. Οι φίλοι της 'Οντύλ παραπονιόντανε που την έχασαν για μήνες και με παρακαλούσαν να τους την δώσω λίγο. 'Οστόσο, η 'Οντύλ και γώ ζούσαμε μόνοι. Το πρώτο βράδυ που έγκατοστάθηκα στο μικρό μας σπίτι και η 'Οντύλ σαν άτακτο παιδί σκόλασε κι' έκοιμο το σώμα του κουδουνίζοντας τις δακτύλους. 'Ετσι δεν θα άκούναμε κανέναν και δεν θα δεχόμαστε κανέναν. 'Αργότερα να έξεραμε πως ένα ένα τα δώματά μας και κείνη μου ζήτησε να έχη ένα δικό της γραφείο πλά στην κρεβατοκάμαρά της.

— 'Εκεί θα είναι μία δική μου, μία αποκλειστική μου γωνιά, δεν θα μπαίνει παρά μονάχα όταν σε προσκαλώ, γιατί ζεύρεις, Ντικί, (με φωνάζει Ντικί από τον καρό που πήγαμε στην 'Αγγλία) κατόχμα από μία άκατακίτη άναγκη ανεαρίστη. Δεν με θέρπει άκόμα καλά. Είμαι φοβερός.

— 'Εφερε σαμπάνια, γλυκίσματα κι' ένα μικροτάτο λουλούδι έπάνω σε ένα χαμηλό κροστέλλιο τραπέζι. Όπου έπινασσε καφέ πολύύροτο. Ποτέ δεν πέρασα πιά εθάρρα από το τραπέζι από κείνη τη μέρα. Είχαμε μόνοι και άγαπώμενα. Άκόμα ήταν τόσο άκατακίτη από την άρμονία της. Δεν μπορού-

σα να πω τίποτε, κι' άκόμα δεν ήμουν ούτε καν βραβίος, ότι πράγματι το είδα, και όμως αισθανόμουν πως από τη στιγμή εκείνη έζηπνε μέσα μου το αίσθημα της ζήλειας.

Πριν από το γάμο μου περιφρονούσα την ζήλεια, σαν ένα θεατρινισμό που με άηδίαζε. Ποτέ δεν φανταζόμουν πως θάπατα κι' έγω τον ρόλο αυτόν. Είχα συνήθεια να έγκαταλείνω έγω πρώτος τις ματρίτσες μου, τη στιγμή που αισθανόμουν πως με κορούραουν. 'Εάν με άπατούσαν δεν το έβρισκε, ούτε το είχα μάθει ποτέ. Θυμάμαι πως άπνηθσα σ' έναν φίλο μου, ο οποίος μου έλεγε πως υποφέρει από ζήλεια: «Δεν σε καταλαβαίνω, του είπα. 'Εμένα θα μου ήταν άδύνατο να έξακολουθήσω να αγαπάω μία γυναίκα που δεν μ' αγαπάει πιά».

Γιατί η 'Οντύλ μ' έκανε τόσο άηγουχο, όταν την είδα να έναγαυρήνι στους παλούς της φίλους;

— 'Ηταν όπως πάντοτε, γλυκιά, τρυφερή, άλλα δεν ξέυρω π' ός δημιούργησε γύρω της ένα τιποτακό μυστήριο. 'Είχε μια άμυδρόφρα, α μυστηριώδη, που έπαιζε με την ψυχή μου. 'Η 'Οντύλ είχε βάψει τα διαμάντια του σπιτιού μας σε μονόχρωμο γλυκούς τόνους, της έρεσαν τα δαμάκια να είναι σχεδόν γυναικά με μονόχρωμα χαλιά σπινθηρί. 'Όταν έπιναμε μέσα στο μπουκτοκάρ της ένα τιποτακό έντυπώσε άμωφίας, που άνηγαζόσε, 'Η γυναίκα μου ήταν έαπλωμένη σε μία σάλα-άδωκ, σχεδόν πάντοτε άσπροντυμένη. Πλάτ της είχε ένα μικρό χαμηλό τραπέζι με ένα βάζο της Βενετίας, που περιεχέε ένα μοναδικό λουλούδι με άνθη άνταρ. 'Η 'Οντύλ λάτρευε τα λουλούδια και την είχα μάθει κι' έγω να τ' αγαπώ και να της τα προσφέρω. 'Εβλεπα με χαρά νάρχεται ο καρός των χρυσανθέων, να περύνει το τουλίπες και τ' άρχίζοντο οι βιολίπτες, γιατί ήξευρα πως κάθε μέο έβδω που θα ήγιναν της 'Οντύλ, άδερσε στα χείλη της ένα χαμόγελο, άσπυγκροτό εύχισμο. Μόλις μ' έβλεπε να γυρίζω στο σπίτι μ' ένα μικροτάτο σά χέρια έτρεχε προς μένα γεμάτη χαρά και μου έλεγε: «'Α, Ντικί, ευχαριστώ...». 'Όποτε γινότανε σφαίρα και την έβλεπα πιά με τα λουλούδια της. Είχαμε να βρω το κατάλληλο βάζο, την κατάλληλη θέσι, κι' έγερνε τους μίσχους προς το φως με την ίδια χαρά που έγερνε το κορμί της.

Συχνά οι βραδιές μας σκεπάζοντο περιέργα θλιβερές. Είχαμε να πούμε λίγα πράγματα μεταξύ μας. Προσπάθυνα να μείνω στην 'Οντύλ για τις δουλειές μου, αλλά αυτό δεν την ενδιέφερε.

Είχε βαρεθεί πιά να μ' άκούη να της διηγούμαι την νεότητά μου. Οι ιδέες μου δεν άναυδάνοντο, γιατί δεν είχα καρό να διαβάσω. Διέβαζα να άναυδάνω στη ζωή μας τη ζωή των δυο στενών μας φίλων. 'Ο Αντρέ Χαρ δεν άρεσε καθόλου στην 'Οντύλ, τον έβρισκε ερωτικό και άσπυρρό όπως πράγματι ήταν μαζί της.

Μία μέρα του είπα: — Δεν άγαπάς την 'Οντύλ, γιατί; — Την βρίσκω πολύ άμωρρη, πολύ άπνηθσε. — Ναι, αλλά όχι, πολύ έξυπνη, νομίζω. — Αυτό είναι άλήθεια, αλλά δεν είναι άναγκαίον μία γυναίκα να είναι έξυπνη. — Κάποτε λάθος, η 'Οντύλ είναι πολύ έξυπνη, αλλά δεν έχει τον τύπο της δικής σου έξυπνότητας. 'Εχει μεγάλη διαίσθηση. — Πολύ πιθανόν.

— 'Ο άλλος φίλος μου, ο Μπερτράν, ήταν διαφορετικός. Προσπάθυνα να γίνω ο έμπιστος άσμβουλος της 'Οντύλ, αλλά την έβρισκε προμερτά έπαναστατική. Τον Μπερτράν τον προσκαλούσα συχνά στο σπίτι και περινούσαμε τις βραδιές μας καπνίζοντας και άναμωφώνοντας το σώμα. 'Η 'Οντύλ ποτιμούσε να τελειώνη τη μέρα της ή σε θέατρα ή σε καμπαρέ ή σε έορτες σε δάση.

— 'Ενα βράδυ μ' έκανε να περιπατάωμ επί τρεις ώρες σε κατσαπτήματα, σε λωταρίες και σε παγινιώνα ένος παγηνιού. Οι δυό της άδελφές είνε συνουδένες. 'Η 'Οντύλ με τα τραλλά αυτά άγρία διασκεδάσε υπερβολικά.

Κατά τα μεσάνυχτα πιά, της είπα: — 'Επί τ' όλης, 'Οντύλ, δεν νομίζεις ότι ταλαιπωρηθήκαμε άρεστά; Είναι άσπιο να περιφερόμεθα μέσα σ' αυτόν τον σαρπετό. Πράγματι σε διασκεδάει να ρίχνεις επί σαρπάντα φορές το γύρο για να πάρεις αυτό το άγροστο μπουκίλι. — Μου άπάρτησε με μία φράση ένος φίλου, που πιά της είχε διαβάσει κάποιον. «Τι σημασία έχει άν μιά εύχαριστή είναι ψευτική, θάει να την πιστεύει κανείς για άληθεια...».

Και, παρύνοντας το μπράτσο του δαδάρου της, έφυγε τρέχοντας προς μία σκοτεινή.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

Άκόμη θυμάμαι την 'Οντύλ και το γαμήλιο ταξίδι μας σαν ένειρε...

Η ΘΕΙΑ ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ..

Όσο κι' αν μελετήσαμε, όσο κι' αν έρευνήσαμε, όσο κι' αν πλανηθούμε στις πιο άμωρυνόμενες χώρες, όσο κι' αν διηλοθούμε στα σκοτάδια των αιώνων, δεν θα συναντήσουμε πιά λαό πολιτισμένο ή άπολίτιστο που δεν έπιστεψε στη θεία προέλευση της Μουσικής.

Κι' αυτό είνε κάτι πολύ περίεργο, κάτι που δεν συμβαίνει σε καμία άλλη τέχνη, ούτε στη ζωγραφική, ούτε στη γλυτική. Γιατί καμία τέχνη δεν έχει τη δύναμη της Μουσικής, καμία τέχνη δεν έπιδρασε έτσι στην ανθρώπινη ζωή όσο η Μουσική. Και ήταν έπόμενο οι πρωτόγονοι άνθρωποι να σπαθών πώς για νάχη τέτοια μαγική επίδραση η Μουσική, θάρρεπε να την είχαν δημιουργήσει οι Θεοί.

Ποιός έδιδεσε τη Μουσική στους Έλληνες; Οι Μούσες, ο 'Απόλλων, όλοι ένεκίνο οι ώραιοι Θεοί των. Οι Μούσες είνε θεές. 'Ελοθε θεές, κόρες του Διός και τα έξετε όλας τους ψάλλει ο Όμηρος. Οι πρωτόγονοι Έλληνες είχαν τρεις Μούσες στην άρχή: Την Μελέτη, τη Μνήμη και την 'Αούδα. 'Αούδα το όνομα της θεάς. 'Οδύσιον το έπαιό μέρος που της είχαν άμωρυνήσει για το τραγούδι. 'Ο 'Αούδης ήταν άθεός, γιατί από τους θεούς είχε διδαχθή τη μαγική τέχνη. Άλλα μήπως και τα μουσικά όργανα των προγόνων μας δεν τους τα είχαν δώσει, δεν τους τα είχαν φτιάξει οι Θεοί; Τη Λύρα την έφτιαξε ο 'Ερμής απ' το σπασμένο μιάς χελώνης, τοντόντας τα έντερα ένος αρπακτού για χορδή. 'Ο αούδης ήταν έργο της 'Αθηνάς, που, αφού τον έφτιαξε τον πέπλο στον Σάτυρο Μαρσίνο, γιατί είδε πως της παραμόρφωσε το πρόσωπο. 'Η σούρη είνε έργο του Πάνα.

Οι Κινέζοι πιστεύουν πως ένα μαγικό πουλί έφερε τη μουσική απ' τον ούρανό. Τα «Κιν», τα ούρανα πνεύματα και η παρόνση—μπέρα Νινάβ έφτιαξαν τα μουσικά όργανα των Κινέζων και τους έδιδεσαν το σύστημα των ήχων.

Η Σαρασβαθί, η 'Αθηνά των 'Ινδών, θεά της Μουσικής και της σοφίας, τους έδιδεσε την τέχνη των ήχων και τους έφτιαξε την πρώτη κιθάρα. 'Ο Βισνού τους δίνει τον αούλο, άλλες θεότητες τους φέρονται πιά τον ούρανο, τη μουσική γλώσσα και όλα τα μουσικά όργανα. Ένας θεός δημιουργεί με το τραγούδι τον τον κόσμο—έτσι έπιστέναν οι Αιγύπτιοι—άνογιόνα τους τον παραδείσιο των ήχων. Θεοί τους φέρονται απ' τον ούρανό τα μουσικά των όργανα.

Ο Οθίντιν είνε ο θεός που δίδεσε στους προγόνους των Γερμανών τη Μουσική και είνε γυνός του Βόταν, του Γερμανού Διός, ο έανθος Σινγκριντ που βυθνέει τους ήγους του δάσους με το πρωτόγονο κέρας του. Σε μερικές έπαρχιες της βορείου Γερμανίας, άκόμα σήμερα, οι χοροί όταν άκούνη τις μυστηριώδεις φωνές του δάσους, ψιθυρίζουν: 'Ο Οθίντιν παίζει το κόρνο του!

Κρυμμένο πίσω απ' τα δέντρα, οι βοσκοί της Λανίας, άκούνη το τραγούδι των Σελφιδών και μεθύνονται απ' αυτές—τραγούδια και χορούς, ένο οι 'Αλτέκοι του Μείζου ποτιούνται από ο θεός Τεσσαυλίσσο άφ'αίως μία γέφυρα που ένοσε τον ούρανό με τη γη κι' έτσι μετάνεσε απ' τον Παραδείσιο τη μουσική των κόρων...

Και η παρόδους δεν διακόπτεται. Άλοι οθύνονται νέοι λαοί εμφανίζονται, καινούργιοι, πολιτισμοί ξεπροβάλλουν άπάνω απ' τα έρείπια, έρείπια σκεπάζοντο ρημανιμένους πολιτισμούς, ή πίστις άπομένει: 'Ο Θεός έφερε τη Μουσική στον κόσμο, θεικά χέρια έφτιαξαν τα μουσικά όργανα για να μοιρούν οι άνθρωποι να έπινοούν τον νέο Θεό, για να θυμούνται να δοξάζουν το όνομά του, για να δομώσουν ποδοίους γαίες. Μουσικά όργανα που έρεσαν στο σώος οι άνασπαρές, που έχον χιλιάκι χιλιετηρίων, αυτό μας λένε.

Ο Χριστιανισμός δεν κλονίστηκε την πίστι. Σε κάτι πιά χιλιετίες άόλασε ένομα είνε που μας σπιννέει θαύματα για την άνην της πίστις. Παριστάνει τον Πάπα 'Αγιο Γρηγόριο να γράφει τις μουσικές των 'όγιων κατ' έμπνευσιν του 'Αγίου Πνεύματος: «Ένα πνεύμα έδωκε το άμωρσο του στο απί το 'Αγίο Πνεύμα και ποί άνασπαρές τραγούδι του μίλη. Και ο 'Αγιος Πάπλος γράφει: 'Ο Άμωρνος υπό θείου πνεύματος σπιννέμεν...» Κι' άλλοι: «Ψαλμός των άγγέλων έργον».

— 'Η Μαργαρίτα Πέρεα, η διεθνούς φήμης Έλληνής καλλιτέχνης του τραγουδιού, πρωταγωνίστρια της Κρατικής 'Οπερας της Βιέννης, έελθή να δώσει σειράν παραστάσε-

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΛΘ Κ'ΑΛΛΟΥ

ΣΕΛΙΔΑ ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΛΑΟΥΝΗ

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Μία απ' τις πιο έλεκτες Έλληνίδες καλλιτέχνιδες, που τελευταία έχει κάνει καταπληκτικές προόδους και τιμή την 'Ελλάδα μέσα σ' ένα τόσο άσπυρρό μουσικό κέντρο, όπως είνε σήμερα το Βερολίνο, είνε η πιανίστα δις Άννα Αντωνιάδου. Κάθε ρεσιτάλ της άποτελεί και μία έπιτυχία και τα γερμανικά φύλλα είνε πάντοτε γεμάτα από έγκωμιαστικές και έθουσιώδεις κριτικές. 'Επ'ελος ιδιαίτερα θαυμάζεται η μουσική τεχνική της Άννας Άντωνιάδου, 'Η 'Ενική Μουσική 'Εφημερίδα του Βερολίνου γράφει: 'Η τεχνική της Έλληνίδος αυτής, ιδίως στις 'Παραλλαγές του Παγκανί, του Μπράμς, είνε άνυπερβλήτος...» 'Η 'Ημερησία του Βερολίνου: «'Η Έλληνής Άντωνιάδου, είνε ένα άσπυρρο ταλέντο του πόνου θαυμάσιας της δύναμης με την οποία έκτελει άριστοτεχνικά συνθέσεις Μπετόβεν και Σούμαν». Τελευταία, η δις Άντωνιάδου έπαιξε στον Ραδιοφωνικό Σταθμό βραχέων κυμάτων του Βερολίνου, το Κοντσέρτο εις ρέ έλασσον του Ραχμάνινοφ και είχε πάλι μία απ' τις καλύτερες έπιτυχίες.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— 'Η μεγάλη μας πιανίστα Λίλα Λολα, έπειτα από τις έπιτυχίες που έσημειωσε τελευταία στο Παρίσι, έελθή από τον Κρατικό Ραδιοφωνικό Σταθμό Ράντο - Παρι, να δώσει μία συναυλία. Παίλει σήμερα, ώρα 'Αθηνών 6 μ. π., το έξις πρόγραμμα: Μπαχ: Τουγκάβα και Φούγκα, Αλρε: Σπιν Άσρη μίας πηγής, Μητροπόλιν: Κυθραϊκοί χοροί.

— 'Επ'εστρεψε προ άλίγων ημερών απ' την 'Αμερική ο ευφύδης καλλιτέχνης και έφεροποι να έπινοούν τον νέο Θεό, για να θυμούνται να δοξάζουν το όνομά του, για να δομώσουν ποδοίους γαίες. Μουσικά όργανα που έρεσαν στο σώος οι άνασπαρές, που έχον χιλιάκι χιλιετηρίων, αυτό μας λένε.

Ο Χριστιανισμός δεν κλονίστηκε την πίστι. Σε κάτι πιά χιλιετίες άόλασε ένομα είνε που μας σπιννέει θαύματα για την άνην της πίστις. Παριστάνει τον Πάπα 'Αγιο Γρηγόριο να γράφει τις μουσικές των 'όγιων κατ' έμπνευσιν του 'Αγίου Πνεύματος: «Ένα πνεύμα έδωκε το άμωρσο του στο απί το 'Αγίο Πνεύμα και ποί άνασπαρές τραγούδι του μίλη. Και ο 'Αγιος Πάπλος γράφει: 'Ο Άμωρνος υπό θείου πνεύματος σπιννέμεν...» Κι' άλλοι: «Ψαλμός των άγγέλων έργον».

— 'Η Μαργαρίτα Πέρεα, η διεθνούς φήμης Έλληνής καλλιτέχνης του τραγουδιού, πρωταγωνίστρια της Κρατικής 'Οπερας της Βιέννης, έελθή να δώσει σειράν παραστάσε-

Η ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΜΦΟΝΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Τη Δευτέρα το άπόγευμα, μέσα στο 5-πολητικό περιβάλλον του Ώελίου 'Ηρώδου, οι 'Αθηναίοι φιλόμουσοι μπόρεσαν να θαυμάσουν έστω και για μία και μόνη φορά έρέτος, τον μεγάλο μας μουσικό, τον Δημήτρη Μητροπόλιν, που γύριζε θριαμβευτής απ' την 'Αμερική για να μας ξαναφέρη πάλι πολύ σύστημα και, δυστυχώς, για δυο ολόκληρα χρόνια...

Πρόγραμμα απ' τα πιο ένδιαφέροντα. 'Η Εισαγωγή — Φαντασία 'Ρωμαιοί και 'Ιουλιέτας του Τσαϊκόφσκυ, το Κουαρτέτο εις ούλ έλασσον του Γκρίγκ, έργα που έδιδον για πρώτη φορά στας 'Αθήνας, και η Πρώτη Συμφωνία του Μπράμς.

Η όργηστρο παρουσίασε μία θαυμάσια συνοχή, ίσορροπία και εύκαμψία κατά απ' τη σιόδεσία θέλησι του άρχιμουσικού μας, κι' αυτό είνε κάτι σπουδαίο για μία όργηστρο 'έκτος μελέτης» τόσο καιρό τώρα. Οι μουσικοί μας ήξεραν να παρακολουθήσουν τα κεύματα του μεγάλου οδηγού των, τις παρακρίστες έπιθυμίες του, να γίνουν ένα όργανο στα μαγικά χέρια του, να έμωχοθούνη, να παρασυρθούν, σαν μαγνητισμένοι απ' την έπιβολή του. 'Ετσι παρασυρθήκαμε κι' έμεις απ' την έρμηνεία της Εισαγωγής — Φαντασίας του Τσαϊκόφσκυ, που δόθηκε με τόση δύναμη και έκφραστικότητα, ένώ στο Κουαρτέτο του Γκρίγκ ο Μητροπόλινς άνείδει έλη την ποιήσι, τον έλικρινή ρομαντισμό, την τρυφερότητα του έργου. Είνε μία περίπλοκη που μπορεί κανείς να συνήκολογήση με μία μεταγραφή — άν κι' έδώ δεν πρόκειται για μεταγραφή, άλλα για πλουτισμό των τεσσάρων πρωταρχικών έγχωρών—γιατί πραγματικά το έργο άνείδει κινέτα και καρδιά, έτσι περισσότερο, όταν μάλιστα έρμηνεύεται με τέτοια συνοχή απ' τη λαμπρή φάλαγγα των έγχωρών μας με επί κεφαλής τον έλεκτο μας βιολίστα κ. Βολανίν.

Στο τέλος, η Πρώτη Συμφωνία του Μπράμς. 'Εδώ ο Μητροπόλινς ξεπέρασε τον έαυτό του. Πιστός στον κείμενο, κυριολεκτικά κλασικός στην έρμηνεία του, ήξερε εν τούτοις να δώσει και τη σφραγίδα της πενήνης του προσωπικότητας. Πόσο μένος έδόθηκε με έλο το βαθύ δραματικό έθος του, στο 'Αντίοτο (2ο μέρος) έβείδει έλη την μοσταλγία που κλείνει, ήξερε να τονή τον ζωντανό ρυθμό του τοίτου και να φοτίση περιλαμπρά το τελευταίο μέρος που είνε σούρανα μία έξι ώραιότερες και τις τελειότερες συμφωνικές σελίδες που έγραψαν ποτέ. Δεν είνε περίεργο πως στο τέλος ο κόμος έξ'οπας σε άτέλειστα χρονοκρίματα που ήταν πορφά έληνής άποθεώσεως.

Καί, να, σπιννέει καρδιά, πιά δόξαση ένα τέτοιο καλλιτέχνη, ένα τέτοιο μουσικό, να μας τον πιάη η 'Αμερική για δυο ολόκληρα χρόνια. Κι' έπειτα... ποιός έρεί...

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΕΙΣ...ΕΙΔΟΣ

Στο Φοιδοτόνιο της Γερμανίας ο διεθνής της εκεί όπερας, που λόγω της οικονομικής κρίσεως έμνε κάθε όραση άότα, έτοιμα έτοιμα με έδωκοήση από ήμερον με την άσπια άνήγησε ότι θέχεται την πληρωμή των εισιτηρίων καλλί, εις είδος.

Από την ήμερα της τοποκλήσεως αυτής δεν μένει πιά ούτε μία θέσις άδειάση στο θέατρο, το δέ ταμειον του γαίμει κάθε όραση ότι από γαρονοίματα, άλλ' από σόνα, θέτς ζωντανές και σπαργμένες, κουνέλια, τερά, άούτογο, φρούτα, λαγανιά, φωνιά κλπ., απ' ό,τι τέλος πάντων εύκολύνεται ο κάθεν να δώσει για εισιτήριο, πράγμα, όθελαι, που άποδεικνύει την μοσφοφιλία των κατοίκων.

ΠΑΘΗΜΑ ΕΥΑΙΣΧΗΤΟΥ

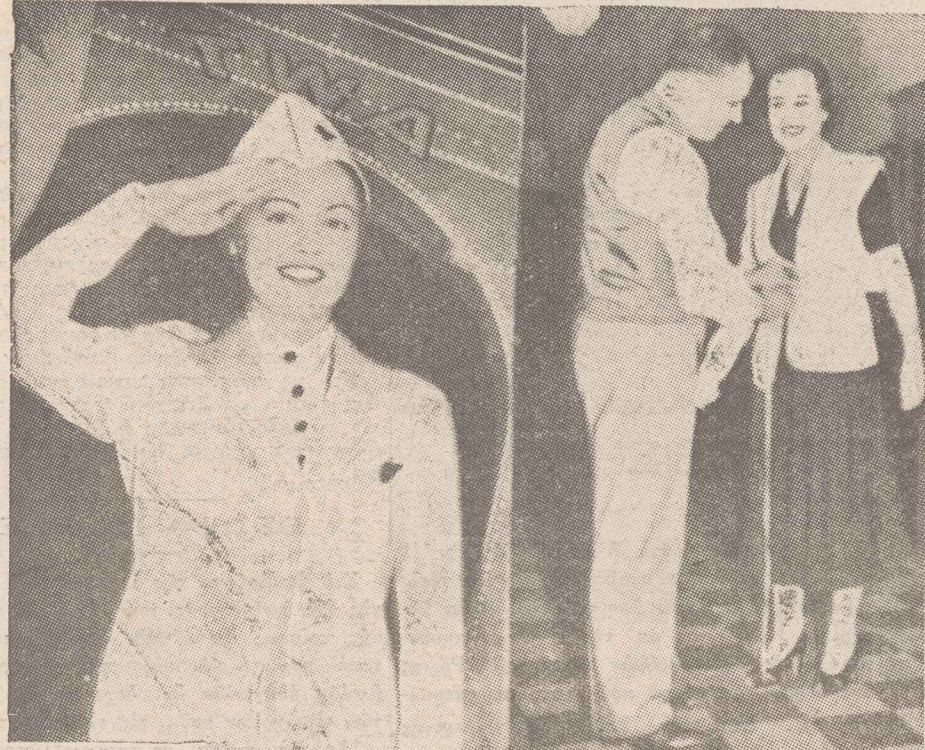
Πρό ήμερον δινόταν εις το Παρίσι η 'Α' έντα του Βέρνι. Κατά την διάδροση δέ της προσοτάσεως συνέβη και το έξις άπορόδοτον: Ένας θέατης σπιννέει ένο από μία άσπια της 'Αίνας, ώστε άρχισε να... συνοδείη την πρωταγωνίστρια στο τραγούδι της, και μόνον όταν ο θεατής διαμαρτυρήθηκε, έφωφώνα έπαιξε ισά έλξηστρο σπιννέων, φροντίσας να έξαφανισθή κατά το πρώτο διέλιμμα.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΚΟΜΠΟΤΗΤΟΣ

Δύο όμορφα καλοκαιρινά φορέματα, που έβραβεύθησαν σ' ένα τελευταίο διαγωνισμό κομ-
ποτικής στο Παρίσι.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΕΠΙΣΤΗΜΑ

Δεν είναι ασ-
ματικός της αερο-
πορίας η γελιστή
αυτή νέα, που
βλέπετε να χαίρε-
ται με τόσο επιση-
μότητα. Απλώς
σταθεί, είναι μία
από τις πρώτες
Αμερικανίδες που
ακολούθησαν τον
αεροπόρο γυναι-
καίο επάγγελ-
μα: «νοικοκυρές
του αέρα», όπως
τις αποκαλούν
στην Αμερική.
Προορισμός των
επ' αυτών περιποι-
ούνται σαν οικοκο-
νίδες των αερο-
πολιτών. Εκπα-
ιδεύονται σε ει-
δικά σχολεία, όπου
γίνεται να έχουν
ειδικά προστά-
τα. Έτσι ένας ο-
πάλιλος, π ο υ
παιρνει τις διατά-
ξεις μιας υποψη-
φίας. Κάτω: υπο-
μνήσεις «νοικοκυ-
ρές» του αέρα,
έτοιμες να επιβι-
βασθούν ενός αε-
ροπλάνου π ο ς
εκπαιδευσιν.

ἀπ' ὅσα γίνονται στὸν κόσμον

ΕΝΑ "ΠΑΝΘΕΟΝ" ΚΑΛΛΟΝΩΝ

Διὰ δεκάτην
φορὰν πρόκειται
νά γίνη τὴν 9ην
προσεχὺς Σε-
πτεμβρίου ὁ πα-
ν-εὐρωπαϊκὸς δι-
αγωνισμὸς καλ-
λιστεῶν πρὸς
ἀνάδειξιν τῆς
«μῆς Εὐρώπης
τοῦ 1938». Ὁ
διαγωνισμὸς αὗ-
την τὴν φορὰν
θὰ γίνη εἰς τὴν
Λατινίαν. Ὅπως
γράφουν αἱ
Γαλλικαὶ ἐφημε-
ρίδες, παρὰ τὴν
σημερινὴν ἐκρυθμὸν κατὰστασιν
ἐν Εὐρώπῃ, θὰ συγκεντρώσῃ
πρωτοφανῆ ἀριθμὸν ὑποψηφίων
καὶ θὰ διεξαχθῇ μετὰ μεγάλου
πείσματος.

Ἀκριβὲς δι-
αυτὸ ἐξελέγη
μία οὐδετέρως
γῶρα, ἡ Δα-
νία, διὰ τὴν
τέλειαν τοῦ
διαγωνισμοῦ.
Ἀς σημειω-
θῇ ὅτι τὰς με-
γαλειτέρας κα-
πιθανότητας
ἐπιτυχίας φέ-
ρει ἡ ἐφέτος
ἐκείνη εἰς αὐ-
τὴν Γαλλίαν
1938 δις ἂν.

Μῖς Ουγγρική 1929 Μῖς Ἑλλάς 1930 Μῖς Γαλλία 1931 Μῖς Δανία 1932 Μῖς Ρωσία 1933

Μῖς Αἴγυπτος 1935 Μῖς Ἰσπανία 1936 Μῖς Φινλανδία 1937

Αἱ «Μῖς Εὐρώπης» ἀπὸ τοῦ 1929 μέχρι τοῦ 1937.— Ποιὰ θὰ εἶναι «Μῖς
Εὐρώπης» 1938;— Εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν εἶναι ἡ «Μῖς Γαλλία» 1938, ἡ ὁ-
ποία ἔχει τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας.

Μῖς Φινλανδία 1934 Μῖς Γαλλία 1938

να Καρλινκ ντὲ
Φερρέρ...
Ἐπὶ τῇ εὐκαι-
ρίᾳ τῶν ἐφετει-
ῶν καλλιστεῶ-
ν, ἡ Παρισινή
Ἰλλουστράσι-
ὸν δημοσιεύει
τὰς φωτογραφί-
ας τῶν μέχρι
τοῦ ἐκλογεῖσθαι
ὡς ἀριστοτέρων
γυναικῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπὸ
τοῦ 1929, ὅτε ἡ-
γήσαν οἱ πρω-
τοί αὐτὸς δι-
αγωνισμὸς. Ἡ

Ἑλλάς ἐκέρδισε τὸν κόντιον
τῆς καλλιστεῶς κατὰ τὸ 1930, με-
τὰ τὴν δίδω διπλοῦσιν. Μόνον ἡ
Φινλανδία ἔχει σημειώσῃ δύο
νίκας, τὸ 1934
καὶ τὸ 1937.
Ἀς προσ-
τεθῇ τέλος ὅ-
τι οἱ περισ-
σότερες ἀπὸ
τῆς «μῆς Εὐ-
ρώπης», ἔκα-
ναν, γὰρ εἰς
τὸν τίτλον
αὐτὸν σπου-
δαίους γά-
μους. Φαί-
νεται δὲ ὅτι ἡ
ἐλπίς αὐτῆς
θεὶ καὶ τῆς
ἄλλης, νὰ
παύσῃ με-
ρὸς σὲ παρό-
μοιους δια-
γωνισμοὺς...

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν Ἀγγλων Βασι-
λέων στὸ Παρίσι, ἔμεινε ἱστορικὴ, ὅ-
χι μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς σημα-
σίας. Ἐδοκε ἀφορμὴν εἰς κοσμικὰς
συγκεντρώσεις καὶ ἐπιδείξεις, πού
θα μείνουν ἀληθινῶς στὴν Παρι-
σό. Εἰς τὴν εἰκόνα: Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ἀφ' ἑαυτῆς εἰς τὸν βραχίονα τοῦ
Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, διασχίζει τὰς αἰθούσας, εἰς τὰς ὁποίας εἶνε συγ-
κεντρωμένη ἡ ἀφρόκρεμα τῆς Παρισιᾶς κοινωνίας.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΕΓΓΕΡΕ

Ὅπως γράφουν αἱ
πολιτικαὶ ἐφημε-
ρίδες, ἡ Μάρθα Ἐγ-
γερε, πού βασιλεύει
τώρα στὴν Βαρσοβία,
πρόκειται νὰ γυρίσῃ
μὴν τὰς μετὰ τὴν
ἐξουσία. Ἐπίσης συ-
μφωνοῦν μὲ τὰς πληροφορίες
τῶν ἐφημερί-
δων τῆς Βαρσοβίας,
ὁ ἀνδρὸς τῆς Μάρθας
Ἐγγερε, ὁ γνωστὸς
τενὸρος Ζαν Κιεπο-
ρε, πρόκειται νὰ ἀνα-
λάβῃ τὴν διεύθυνσιν
τῆς ὁπερὰς τῆς Βαρ-
σοβίας. Ἐστὶν τὸ ἐν-
δοξοῦν αὐτὸ καλλιτε-
χνικὸ ταῦτα ἐνκαί-
σταται ἀφ' ὅσῃ τὴν
Πολωνίαν, ὅπου καὶ
ὁ Ζαν Κιεπορε νὰ
ἀφιερώσῃ τὰς καλ-
λιτεχνικὰς τὰς δυνά-
μεις. Στὴ φωτογρα-
φία μας, ἡ Μάρθα
Ἐγγερε μὲ τὸν ἀν-
δρὰ τῆς τὸν τενὸρο
Ζαν Κιεπορε (ἀρι-
στερά) καὶ τὸν ἀδελ-
φὸν τοῦ, ἐπίσης τε-
νόν.

ΚΑΤΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ!

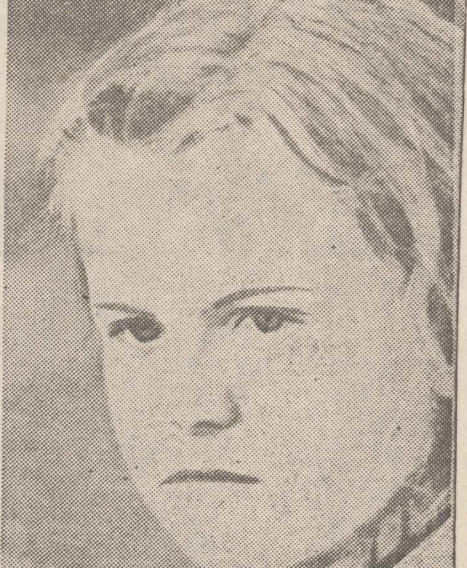
Τὶς βλέπετε;
Εἶναι γεμάτες
χαρὰ. Μόλις
βγήκαν ἀπὸ τὸ
Μέγαρον τῆς
Ἀεροπορίας
τοῦ Λονδίνου,
ὅπου κατετά-
χθησαν εἰς τὴν
νέαν Ἀγγλικὴν
Ἑθνικὴν Ὀρ-
γάνωσιν τῆς
ἀντισεροπορι-
κῆς ἀμύνης. Ἡ
ὀργάνωσις, εἰς
τὴν ὁποίαν ἀνι-
κνὺν ἀπὸ τὴν
στιγμὴν αὐτῇ,
ονομάζεται «Σώ-
μα Πολιτικῆς
Ἀεροπορίας»
καὶ προορισμὸς
τοῦ εἶναι νὰ κα-
τατάσσονται σ'
αὐτὸ ἄνδρες καὶ

γυναῖκες, π ο υ
νὰ ἐξέρουν νὰ
πετοῦν, ὥστε νὰ
χρῆσιμοποιή-
θουν ἐν ὥρᾳ ἀ-
νάγκης. Ἀμέ-
σως μόλις πρὸ
ἡμερῶν ἀνηγ-
γέλην ἡ Ἱδρυ-
σις τοῦ Σώμα-
τος, 2000 Ἀγγ-
λίδες ὑπέβαν
λὺν αἰτήσεις
πρὸς κατάρτα-
ξιν! Ἡ ἐκπαί-
δευσις τῶν γυ-
ναικῶν θ' ἀρχί-
σῃ μετὰ δύο μῆ-
νες, θὰ γίνηται
δὲ ἀπὸ ἀερολέ-
σχας, αἱ ὁποῖαι
θὰ διαβῇ τὸν
εἰδικὸν καθ-
ηγητὰς.

“Όλη η έπιστήμη τής άνατροφής σε έπτά παιδικούς τύπους...

3) Ο ΚΟΙΜΙΣΜΕΝΟΣ: Ὁ Γιάννης ἀ-
ντανέει ἀσχημά: δὲν τὸν βλέπτε;
Τὸ σάχην τοῦ ἔξέχει... τὸ κάτω χέι-
λος εἶναι πληθ παραμορφωμένο, τὸ μύτι
τοῦ εἶναι ἀκίνητο, χωρὶς ἔκφραση. Ὑπο-
φίρει σχεδὸν ἀπὸ ἀνοψία. Δὲν ἀνα-
πύσσεται ὅτε ἀνομιτάνει, ὅτε διανομι-
τάνει. Ὅταν κοποῦν ὁ ἀμυγδαλὸς τοῦ
ἡ τὰ κρεσάτια τῆς μύτης τοῦ βὰ τὸν
δῆτε νὰ ἐντήνησθαι καὶ νὰ χάσθαι τὴν βλο-
σοῦρή τοῦ ἔκφραση. Πρέπει νὰ τὸν παρα-
καλοῦσθε ἀπὸ πολὺ κοντὰ. Τὸ τετρα-
γωνο, κοντὸ πρόσωπο τοῦ, δεῖχνει ἐν-
απνεῖα λυσιτοκ. Τίποτα δὲν τὸν ἐνδια-
φέρει ἐκτὸς ἀπ' τὸ προσωπικὸ τοῦ συμ-
φάριν. Κάντε τὸν νὰ καταλάβῃ διὰ
κάθε φορά πόσο ὁ ἐγώισμός τοῦ κι' ἡ
ἐλλειψη ἀσχηματικότητος κάνουν κακὴ
ἐντύπωσι· στοὺς ἄλλους, σ' αὐτὸν

7) Η ΠΕΙΣΜΑΙΡΙΑ: Η «Έλεη» ελεο-
μομηνι. Ελεε δάσκα, κι' όμως δεν θέλε-
τε το άναγγραμμά. Την τσάκωναν την ώ-
ρα που έκανε μαζί ατάξια κι' αυτό την
ταπεινώει γιατί, στο βάθος, έχει χαρα-
κτήρη ήγλη και εούθ. Της ζητάνε να δι-
κασιολογήσει, να έκφραση τη μετανόια
της. Άρνείται. Αυτό το μικρό κορίτσι
μ' τον έγωισμό της την θέληση, πρέπει
να μάθει να σέβεται τους άλλους, να εί-
νε καλή μαζί τους. Δεν πρέπει να σφί-
ντε να παρατείνεται το κατούσφιασμά
της. Άπευθυθήτε στην εξουπιάδα της,
που είνε Ζορήφ, την καρδιά της, που
χτυπάει δυνατό, και καταθνήτε την
παθητική φύσι της σέ ευγενικότατους
σκούπους: στην ελμυλία άμύλη, τα σπόρ,

Παρ' ὅλην τὴν ἀπλότητά της, κυβερνίτσα αὐτὴ γίνεται πολυκομψή καὶ δίνει πολὺ λοῦσο. Πιστεύομε νὰ ἱκανοποιήσαμε τὴν ἀναγνώστριά μας, δίνοντας ὁ κοινῶς αὐτὸ ποὺ μᾶς ζήτησε.

Π λ ά τ η.— 'Αρχίζετε από κάτω. Περνάτε
80 πόντους στις βελόνες αριθ. 2 1/2 και πλέ- κόκινο και κίτρινο.

Η ΕΙΔΙΚΗ

μυδια, λίγο σκόρδο, παιντανό, αλάτι και πι-

ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟ ΠΟΤΟ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ» — Σελ. 15

...τον καταλαλού τον είχε πειστεί. Μόνο γρήγορα πιάς η φυλή της είχε φθάσει έτσι ξαφνικά, μέσα στο φως που την έλουε.

Την τσίγκισε η ένα σύνταξη, βάλανε δόξα! τον βιάζε η και την άφαισε σιγά-σιγά να πέσει στο νερό.

— Έξέ λίγο δεν φαίνονται τίποτε. Ή θαλάσσια στήλη είχε σπαστεί. Και το παρόδι απορριπτόμενο συνέχισε το δρόμο του...

ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ

...το φορτισμένο φύλλα και καρπούς. Αίχνη τον έσκισε του πού του καρπούς του και σ' εκείνον που το περιβοδάλει!

— Ή Ικανότης του Μισραμπώ

Κάποτε πού έζησαν την γνώμη του Ριβάρδ, για τον Μισραμπώ, ο πνευματώδης συγγραφέας είχε:

— 'Ο Μισραμπώ είναι ικανός να κάνει το πλάι, όταν πληρωθεί. Άνδρα και μια καλή προσέτι.

— Ρεκόρ ταχύτητας.

Κάποτε ο Μπαλζας ρώτησε μερικώς από τους φίλους του:

— Εξέστη η πράγμα φτάνει γρηγορώτερα στον προορισμό του;

— 'Ο σιδηρόδρομος;

— 'Ο τηλεγράφος; ρώτησαν οι φίλοι του.

— 'Όχι! Η απόκτης της προθεσμίας των γεγραμμάτων Λοιπόν ο πάντοτε χρεωμένος Μπαλζας.

Κι' όλα συμφώνησαν μαζί του.

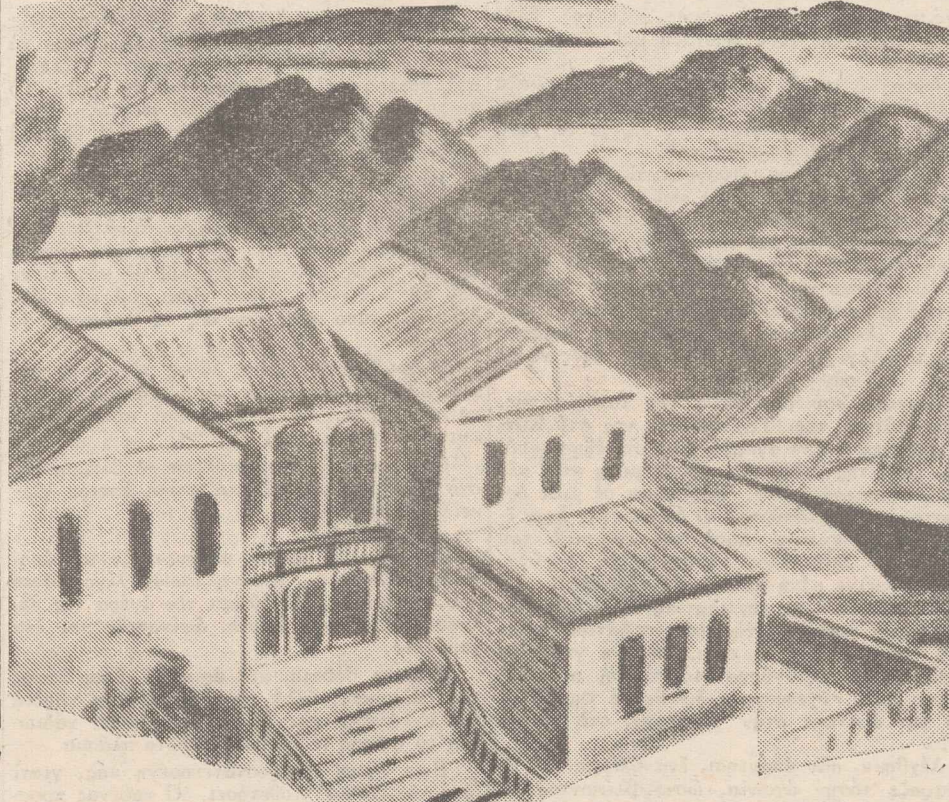
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΥΛΟΥ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Η κόρη του εφευρέτου Πόστ, που σ' ένα άσυλο νευροπαθών συνέλαβε την ιδέα του «έρζατς», του καφέ, έγινε πάμπλουτος κ' ύστερα... αυτοκτόνησε. Οι γιορτές της πρεσβευτικής της Άμερικής στη Μόσχα, που θέλει να δείξη στους Μπολσεβίκους τα καλά του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος.

μούτρα, στην ανακάλυψη του έρζατς του καφέ: κάτι, δηλαδή, που να έχει την όση, τη γεύση, την εμφάνιση, αλλά όχι και τις συνέπειές του. Οι λίγοι φίλοι, που είχε, είχαν πεισθεί, αυτή τη φορά, πως ο Πόστ ήταν άριστος πια για... το φρενοεξάτς. Άλλα εκείνος αγρόν ηγόραζε. Επέμεινε και σε λίγο, ω του θαύματος, έπετυχε να κάνει κάτι, που να πληροί όλους τους όρους.

Κατεσκεύασε μια αρκετά μεγάλη ποσότητα, την τύλιξε σε πακέτα και την... έβαλε στους τέσσαρες ανέμους. Μέσα σ' ένα χρόνο είχε χάσει οχτακόσια δολάρια!

Άλλα ούτε αυτή τη φορά αποθαρρύνθηκε. Επέμεινε. Και σε λίγον καιρό είδε πως

Ο Τσάρλ Ποστ ήταν ένας κοινός φαλακρός άνθρωπος με παραγμένο πρόσωπο, που ήταν κομμοβουνατζής ενός αθηναϊκού Πύργου από πολύ σε πολύ, επισκεπτόταν την πελατεία, περιώτατος τη ζωή του μέσα στα βαγόνια των τριαντών. Δεν κέρδιζε πολλά, η δουλειά αυτή δεν τον τσαβίωσε και δεν κάνει κανένα καλό μιά δουλειά, που δεν του άρεσει.

Και έτσι να σκεφθεί τα τιμολόγια του, σκεπτόταν εφευρέσεις. Παντού, στα τραπέζια των καφετινών, στις αθουσές άνω μόνις των σταθμών... ο κοινούλης εκείνος άνθρωπος... έκανε σχέδια και υπολογισμούς. Έξερθε, έτσι, μια μηχανή, που κανέναν δεν θέλανε, και ένα μηχανικό πλύν, που είχε την ίδια τύχη.

Άλλα ο κ. Πόστ δεν αποθαρρύνόταν. Ήξερε πως μια μέρα θα εφεύρισκε κάτι το καταπληκτικό, κάτι που θα συμβόλιζε τον κόσμο κ' αυτό θα τον έκανε έκτακτο μυροδύο. Μία μέρα παρατήρησε πως ο άνθρωπος, που είχε ο βασιλιάς της δημιουργίας, που έβρεχε το τηλέφωνο και το ξυράφι, ασφαλώς δεν μπορεί να κάνει να βράζει κατά το γούστο του. Δεν του χρειάζονταν τίποτ' άλλο. Κι' αποφάσισε στη στιγμή να βρει ένα τρόπο, με τον οποίο να προκαλέσει βροχή. Αφισιάθηκε στη μελέτη της υδρομετρίας, της ατμοσφαιρικής πίεσης, της μετεωρολογίας και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αν εξεφρονόνησε στον ούρανο δυναμικά, η ατμοσφαιρική διαταραχή, που θα γινόταν θα έφερνε βροχή. Έκανε μερικά πειράματα. Πάσας στον ούρανο μερικά φυαλίγια δυναμικά, παρά λίγο να σκοτωθεί, αλλά ο ούρανος έμεινε άπαθής.

Αυτή τη φορά η απογοήτευση υπήρξε πλήρης. Ο εφευρέτης ήταν απαρνήγορτος και βούλιασε σε άπαιστη θλίψη: Έχασε την βροχή του και χρειάστηκε να τον κλείσουν σε κάποιο ονατόριο νευρασθενικών.

Ήταν, τότε, σαράντα χρόνων και δεν είχε καταφέρει τίποτε στη ζωή.

Διευθυντής εις το ονατόριον εκείνο ήταν κάποιος δόκτορας Κέλλογκ, ο οποίος είχε την αντίληψη πως όλα τα κακά των ανθρώπων προέρχονται από την κακή διατροφή. Ο δόκτορας Κέλλογκ ήταν ένας πρόδρομος των σημερινών διαιτητικών και μοιράζε τον καιρό του ανάμεσα στους άρρώστους του και στη μελέτη του για τις βιταμίνες, τις θερμίδες, την αρτηνική αξία των φασιών κλπ.

Οι συζητήσεις με τον δόκτορα Κέλλογκ γέμισαν το κεφάλι του Τσάρλ Ποστ με καινούργιες ιδέες και σε λίγο είχε ξεχάσει την μετεωρολογία, την υδρομετρία και την τεχνική βροχή, για ν' απορροφή στην ιδέα της ανακάλυψης ενός έρζατς (άναπληρωτής του καφέ, γιατί είχε καταλήξει στο συμπέρασμα, πως η ανθρωπότητα βρίσκεται εν πλήρη παρακμή, γιατί πίνει καφέ και κατά συνέπεια δηλητηριάζεται από την καφεΐνη.

Αυ' έτος, άμ' έργον. Βγαίνει από το ονατόριο, αγοράζει ένα μύλο του καφέ, κάτι άλλα χρειάζομενα και ρίχνεται με τα

οι ζημιές του ελαττώνονταν... Μέσα σε μερικούς μήνες τα κέρδη έκαμαν την εμφάνισή τους.

Αμέσως... εγκατέλειψε τον τεχνητό καφέ, που δινόμασε «Πόστου» και επέδθη στην κατασκευή ενός άλλου έρζατς, που θα αναπληρώνει τις μαλακές τροφές, που καταστρέφουν τα δόντια.

Έτσι κατέληξε να κατασκευάζει κάτι μεταξύ... πέντας και δοξακώδερμου, που, όπως έλεγε, θα έσωζε τον κόσμο από την καταστροφή των δοντιών. Έξαπέλυσε άμεσα ένα πρωτοφανές για τον καιρό του διαφημιστικό κύμα, αποτέλεσμα του οποίου ήταν ένα άλλο κύμα: το κύμα των παραγγελιών.

Τα Ιατροσυνέδρια έβραζαν τις σκέψεις, αλλά

ο κόσμος απέβηκε να πεισθεί. Ν' αποκτήσει.

Μέσα σε λίγα χρόνια, ο κ. Πόστ, είχαν απείρυντα έργαστάσια και στα 1904 λογαριαζόταν σαν ένας από τους πλουσιώτερους ανθρώπους της Άμερικής. Στα 1914, κορυφωμένος από τις ανακαλύψεις και τα πλούτη... αυτοκτόνησε, αφήνοντας στην μορφοκρήνη του Μάρτσορ ένα εισόδημα από 65 εκατομμύρια δολάρια!

Εκείνη ήταν νέα και πολύ άραια για να μείνει άτυχη. Παντρεύτηκε, λοιπόν, τον κ. Έντουαρντ Κλόουιν. Μέσα σε ένα χρόνο το ζεύγος χώρισε και η Μάρτσορ παντρεύτηκε τον κ. Έντουαρντ Χάτον και τότε άρχισε για το ζεύγος μια ζωή ατυχισμένη, παραμυθισμένη, άπειρη. Μόνο το γάμο, που αγόρασε για να βολέψει στις διάστροφές της σφαίρας κτίσσε δ' ένα εκατομμύριο δολάρια! Το πιά δ' κριβό γιότ το κόσμο. Οι γιορτές του στο μέγαρό του της Πέμπτης Λεωφόρου, της Βίλλας της Λη Λόγκ 'Αϊωνι είχαν μείνει παροιμιώδεις. Λέγατε δε πως οι γιορτές αυτές δεν στοίχιζαν — ή κάθε μιά— λιγώτερον από τρία εκατομμύρια δολάρια!

Ο γάμος αυτός κράτησε δικά πέντε χρόνια. Δέκα πέντε δολοφονικά χρόνια, που στην Άμερική ισοδυναμούν με την Αϊωνιότητα.

Ύστερα ήλθαν τα χρόνια της μεγάλης οικονομικής κρίσεως. Και ενώ άλλοι αυτοκτόνησαν κατατρεγμένοι, εκείνη είδε τα εισοδήματά της... να διπλασιάζονται. Στα 1935, όταν η κρίσις τελείωσε, η Μάρτσορ χώρισε και παντρεύτηκε κάποιον σπουδαίο δικηγόρο από την Ουάσινγκτον, τον κ. Ζάξερ Νάθις, που σε λίγο έγινε πρεσβευτής των Ήνωτων Πολιτειών στην Μόσχα.

Μόλις εγκατεστάθηκε στη Μόσχα η κυρία πρεσβυς, βάλθηκε ν' αποδείξει στον Μπολσεβίκους πως το κεφαλαιοκρατικό σύστημα έχει πολλά καλά. Οι γιορτές συνεγίστηκαν με μουσικές, στη Μόσχα, θυμίζοντας στους ασυμπτωτικούς επαναστάτες το καθεστώς του Τσάρου. Το δνομα της κυρίας Νάθις έχει γίνει θρυλικό σ' όλη τη Ρωσία. Κι' ο λαός αναρωτιέται από ποιο μεταλλείο βγαίνουν τα πλούτη της.

Γιατί δεν μπορεί πια να υποθέσει πως όλα αυτά προέρχονται από ένα μύλο του καφέ...

ΤΙΤΑ ΓΙΝΑ

Ίστοριούλες - Εύδυμοι διάλογοι

ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Ένας κλέπτης, αφού δούτηξε ένα πορτοφόλι γεμάτο χρήματα, έτρεξε έμεσος στον τζαμι, γιατί ήταν η ώρα της προσευχής. Τη στιγμή όμως που περνούσε το κατώφλι του Ιερού αυτού μέρους, ο ιμάμης πάνω στο θύμα διάβασε φωναχτά τον ακόλουθο ψαλμό από το Κολοίνιο:

«Μηισά, τί κρατείς εις την δεξιάν σου»

— Προφίτης είσαι ή μάγος; φώναξε τρομαγμένος ο λαοδότης, που τον λέγανε κ' αυτόν Μουσσά.

Κι' άμέσως πέταξε το κλεμμένο πορτοφόλι χάμω κ' έγινε άφαντος.

Η ΦΤΩΧΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΙ' Ο ΚΑΤΗΣ

Μιά φτωχή γυναίκα μπήκε στο γραφείο του Κατή:

— Είδανε ο άντρας μου, που είχε, κ' άφησε τον πατέρα και τη μητέρα του, ένα παιδί, μια γυναίκα κ' άλλους συγγενείς. Έχει όμως και λίγα παραπάνω. Πώς πρέπει να γίνει ή μοιρασιά;

— Ο πατέρας κ' η μητέρα θα κρατήσουν για λογαριασμό τους τη λήπη που χάσανε τον παλιό τους. Το παιδί όλην τον καιρό της άφάνιας του. Η γυναίκα θα τα δολέψη ν' ανακαταστήσει τον μακαρίτη... Οι άλλοι συγγενείς θα έχουν τη φτώχεια τους... Όσο για τα λεφτά, αυτά να μου τα φέρτε έμένα, γιατί δεν είνε σωστό ν' αρχίσετε τώρα δικαστήρια ανάμεσά σας; συγγενείς εσείς, γι' αυτά τα παληοχρήματα!

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΟΥ

Κάποιος τερατολόγος διηγόταν κάποτε σ' ένα κύκλο φίλων τον τίς εντυπώσεις του από τα ταξείδια του. Άνάμεσα στ' άλλα τέρατα που σημεία είχε και το εξής:

— Η Καλιφόρνια, φίλοι μου, είνε αλλόκοτος τόπος. Οι μεταπτώσεις και η αστάθεια του κλίματός της είνε απερίγραπτες... Φαντασθείτε ότι έδω σκέψι το τζιτζιλι από τη ζέση και λίγο πιο πέρα γινιζέει!... Ναι... Ναι... Μή γελάτε!... Σέρετε τι έπαθε το σκυλί μου μία μέρα; Καθώς θύοιζε τα πόδια του να πηδήσει ένα χαντάκι, το δόλεπα άξαφνα να πέφτει κεραυνωμένο! Πλησιάζω και τι να ιδώ: Τα πιννά του πόδια ήταν παγωμένα από το κρύο, ενώ το κεφάλι του είχε αέθι ήλαιο!...

ΜΕΤΑΣΥ ΦΙΛΕΝΑΔΩΝ

— Ποτέ μου δεν γνώρισα τόσο σκληρό κ' εκδικητικό σύζυγο στη ζωή μου. Φαντάσου. Έκλειδισες τη γυναίκα του μέσα σ' ένα δωμάτιο γεμάτο γούνες και δεν της άφησε ο άλλος ούτε έναν καθρέφτη!

ΕΝΑΣ ΘΕΤΙΚΟΣ ΓΑΜΒΡΟΣ

— Εκείνη! Η καρδιά μου, η ζωή μου, ο έλπίδες μου, τα δεινρά μου, όλα σου ανήκουν!... Εκείνος! — Και το μπαλάντο στη γωνία δικό σου είνε ή της αδελφής σου; Εκείνη! — Δικό μου!... Εκείνος! — Άμ' βάλο τότε, αγαπημένη μου, πρώτο-πρώτο στον κατάλογο των δυνών μου ανήκουν!...

ΣΤΟ ΤΗ-ΡΟΥΜ

Ο πελάτης (στον προϊστάμενο του καταστήματος) — Κύριε διευθυντά, αυτό το απόρρητο γαρσίον έχω στο τσάι στην πλάτη μου. Ο προϊστάμενος (αυτογρά) — Γκαρντν, φέρε στον κύριο ένα άλλο τσάι!...

ΑΝΟΙΚΤΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ο χρεώστης: — Δεν μπορώ να σας πληρώσω τώρα αυτόν τον λογαριασμό.

Ο πιστωτής: — Άν δεν μου τών πληρώσετε, θα πω σ' όλους τους άλλους πιστωτές σας, ότι μου... τον πληρώσατε!...

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

— Κύριε, σας παρακαλώ, δεν λέτε στην κυρία που συνοδεύει να βγάλει το καπέλλο της; Δεν βλέπω καθόλου την σκηνή!...

— Να της το πείτε, σας παρακαλώ, ο ίδιος, γιατί έχω δεν τον βλέπω... Είνε ή... πεθερά μου, έβρεγε!...

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Ο σκύλος: — Πόστ! Σν, δ καλλίτερος κυνηγός του κόσμου, δεν έφερες ούτε μιά πέριδια!

Ο σκύλος: — Σέρετε καλά ότι δεν υπάρχει καμιά!... Τις έσπασα όλες πέριδια!...

ΜΕΤΑΣΥ ΦΙΛΩΝ

— Δεν έχεις δικη, φίλε μου. Άπατήσαι! Ο γάμος δεν είνε εμπόδιο!

— Γιατί;

— Γιατί στο έμπόριο και κερδίζεις και χάνεις. Ένώ στον γάμο μονάχα χάνεις!...

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΗΣ... ΗΘΙΚΗΣ

Η ΠΑΛΗ ΤΗΣ ΣΙΜΟΝΗΣ ΣΙΜΟΝ...

...ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟΝ τελευταίο καιρό, όταν στο Χόλλυγουντ συναντώνται δυο άνθρωποι κ' αρχίζουν να συζητούν, 100 στα 100 η συζήτηση θα καταλήξει στην Σιμόν Σιμόν.

— Φτωχή Σιμόν, άκου είναι να λένε δλοι, ποιος θα πίστευε πως αυτή η άνοστη ιστορία θα τελείωνε τσόν αόχημα;

— Άλλά, τέλος πάντων τι έχει συμβεί για να αποκτή η κοινή θύλα συζητήσεως ή μικρή Γαλλίδα στάρ;

Αυτό:

Όταν η Σιμόνη εναγώρισε στο Χόλλυγουντ, από τις διακοπές, που τις πέραςσε στη Γαλλία, είδε πως η γορματιστής της, δεσποινίς Σάντρα Μαρτέν, είχε σηκώσει από την Τράπεζα, για λογαριασμό της Σιμόνης 11.000 δολάρια. Η αλήθεια είναι, πως η δεσποινίς Μαρτέν δεν πλάτατογρήσε κανένα τσέκ, και μάλιστα άσπευσε το ποσόν που έδικαιούτο. Άλλά η Σιμόνη δεν την είχε εξουσιοδοτήσει γι' αυτό.

Και, φυσικά, την έμψυσεν έπι κλοπή.

Άλγες μέρες πριν γίνη ή δίκη, η δεσποινίς Μαρτέν έπεσκέφθη την Σιμόνη και της είπε:

— Άκούστε, Σιμόνη, αν δέ άποσπείρετε την μήνυση, θα με ταιπώσετε γι' αυτό.

— Πώς αυτό;

— Θα σάς κατατρέψω τελώς.

— Έμένα; γέλασεν η Σιμόνη. Καλά, καλά, θα τα πούμε στο δικαστήριο.

Σας προειδοποιώ ακόμη μιά φορά Σιμόνη: φυλάχθηκε.

Άλλά η Σιμόνη δεν άκουγε τίποτε. Και παρ' όλο, που και άλλοι φίλοι την προειδοποίησαν, εκείνη δεν θέλησε να συνεπιση.

Και ή ημέρα της δίκης έφθασε.

— Δεν έλειπε τις 11.000 δολάρια για τα όποια με κατηγορεί η δεσποινίς Σιμόν, άπελογήθηκε η δεσποινίς Σάντρα Μαρτέν. Η δεσποινίς Σιμόν ήξερε καλά πως τα χρήματα αυτά θα τα έπαιρνε, γιατί μου είχε παραχωρήσει αυτό το ποσόν εις άμοιβήν μερικών έμπιστευτικών υπηρεσιών προσωπικής φύσεως που της είχε προσφέρει. Παρήγγειλε για λογαριασμό της ένα χρυσό κλειδί, μιά χρυσή βούρτσα των δοντιών, μερικά κοσμήμια μεταξωτές πιτζάμες, ένα χρυσό ρολόι σε σχήμα υπάλτης ποδοσφαιρού και ένα άλλο χρυσό κλειδί, που η δεσποινίς Σιμόν χρειάστηκε να το δώσει στον καινούργιον «θαυμαστή» της, όταν έδιωξε τον παλιό.

Κεραυνός αν έπεφτε μπροστά στον πρόεδρο του δικαστηρίου, δεν θα έκανε τέτοιαν εντύπωση, από όσην έκαμε η τελευταία εκείνη φράσις της κατηγορουμένης.

Επικολούθησεν ένα επίμονο ερώτημα τολόγιο του προέδρου προς την μηνύτρια, αλλά εκείνη άρνήθηκε ν' άπαντήσει.

Η δίκη τελείωσε με την καταδίκη της δεσποινίδος Σάντρας Μαρτέν, αλλά ύστερ' απ' αυτή, οι Άμερικανικές έφημερίδες άρχισαν να γράφουν έκτενώς για τα μυστηριώδη χρυσά κλειδιά της Σιμόνης Σιμόν, προσπαθώντας να μάθουν για ποιών προσωπίζον το πρότο και για ποιών το δεύτερο—άληθινά «κλειδιά του παραδείσου».

Άλλά, όπως παντού, έτσι και στην Άμερική, και οι πιο καταπληκτικές εϊδησεις δεν διαρκούν, περισσότερο από τρεις μέρες. Και οι έφημερίδες έχασαν γρήγορα το σκάνδαλο.

— Τά ταξείδια σας στην Κορυκή θα είναι γιορτές για τους πατριώτες σας.

— Οι παιδικά μου φίλοι εύχαριστούν να μου σφίγουν το χέρι και να πιούμε μαζί ένα ποτήρι, αλλά οι νεότεροι μου κάνουν την πιο ένδοξη έκδοχη.

— Όταν φύγατε από το Αλάσκο τραγουδούσατε:

— Ήμουν τότε δεκαοκτώ χρόνων και τραγουδούσα από παιδί στις συναστροφές.

— Άγαπούσατε το τραγούδι...

— Η μητέρα μου λέει ότι όταν με κρατούσε το γένο του φίλου...

Άλλά, εφ' όσον, μιά τρομακτική εϊδησις κυκλοφόρησε:

«Οι φοβερές ενώσεις των γυναικών για την ό π ε ρ α σ ι σ ι της ήθικης ένδιαφέρθηκαν για την υπόθεση των χρυσών κλειδών».

Προσπαθώντας, ο τρομερός, ο μεγάλος κίνδυνος για τις στάρ του Χόλλυγουντ είναι οι πείσιχρες αυτές ενώσεις των γυναικών, που έχουν για σκοπό της ύπαρξής τους να τιμωρούν άμειλίχως κάθε παρεκτροπή.

Τά μέλη δέ αυτών των Ένώσεων άναρχονται πολλές φορές σε έκτακτοδές χιλιάδες και ακολουθούν πιστά τις εντολές των διοικήσεων, που διαβέτουν ακόμα και έφημερίδες.

Με την ευκαιρία αυτή, άδειζει να σημειωθεί το παράδειγμα του μεγάλου κομικού του βαβού κινηματογράφου Φάττυ, που είχε καταγγεληθεί από κάποιον ότι ένα βράδυ έλεγε ύπερβη κατά πολύ τα έσκαίμενα και έλεγε άργισίες μέχρι του έυλισμού.

Ο δυστυχής Φάττυ στην άρχή πήρε το ζήτημα μάλλον στο άσπείο, αλλά σε λίγο ύποχρεώθηκε ν' άντιμετώπιση μιά πραγματικότητα έξαιρετικά κρίσιμη: οι γυναίκες ενώσεις ασπιτάζονταν τις ταινίες του σε σημείο, που ο Φάττυ βρέθηκε σε λίγο άνεργος στους δρόμους, και ύστερα από μερικά χρόνια δυστυχώς, γλύτωσε πεθαίνοντας...

Άλλο παράδειγμα: Πρό μερικών χρόνων είχε γυριστεί στην Άμερική μιά πολύτιμη ταινία με τον τίτλο: «Έξταζ», στην όποια πρωταγωνιστούσε ή ήθοποιός Έντυ Λά Μάρ, ή όποια μόλις τότε είχε άναφανή στο καλλιτεχνικό στερέωμα και παρείχε μεγάλες έλλειψεις για μελλοντική εξέλιξη.

Σε μερικές σκηνές το σενάριο άπαιτούσε την εμφάνιση της ήθοποιού με περιβολήν Έδωα — γυμνή.

Έ, λοιπόν, αυτό οι γυναίκες αυτές ενώσεις, παραβλέποντας την καλλιτεχνικήν άξία του φίλμ, το πήραν ως έπλο για να χτυπήσουν αυτό και την πρωταγωνίστριά του, που σε λίγο θάπτηκε στην άρραία.

Λοιπόν, να πω και ή μικρή Σιμόνη Σιμόν πέφτει, με τη σειρά της, στη δίχτυα της φοβερής αυτής άράξης, που είναι εξαπλωμένη σ' όλη την Άμερική. Και όταν άποφασισθή μιά ένέργεια, μιά θράσις κοινή, τίποτε δεν μπορεί να άποπείρη το άποτέλεσμα: καταστροφή.

Προς το παρόν είναι άδύνατον να μάθω κανείς τί έχουν άποφασίσει σχετικά με την επερίπτωση Σιμόνης, και αν έχουν καταδικάσει όριστικά την μικρή βεντέτα, έπειδή μόνο και μόνο έχει κατασκευάσει χρυσά κλειδιά για να δέχεται τους θαυμαστές της.

Όστόσο, άπάρχουν πολλοί που άποστηρίζουν πως ή Παριζιάνη βεντέτα θα ξεφοβη τέρως, χωρίς πόνι, στα 22 χρόνια της.

Πολλές φορές, οι κακές αυτές γυναίκες συγχωρούν, αλλά όταν έπαυχρονται τιμωρούν άμειλίχως. Και σίληρά...

ΜΑΡΙΑ ΒΡΕΜΟΝ

Η Σιμόν Σιμόν ήγειται πάντα στη μέδα.

Στην άρχή ή νεαρή βεντέτα δεν κατάλαβε και πολλά πράγματα. Άλλά ύστερα κατάλαβε.

Και στην προκειμένη περίπτωση, ή μικρή Γαλλιδούλα στάρ είχε παρεκτραπή.

Ο ΤΙΝΟ ΡΟΣΣΙ, Ο ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΠΟΥ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΜΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ

Μιά Γαλλία δημοσιονόμος δημοσίευσε την παρακάτω συνέντευξη με τον Τίνο Ρόσσι, τον φημισμένο τραγουδιστή του κινηματογράφου.

— Όταν ο Τίνο Ρόσσι μιλάει για τη μητέρα του έχει ένα χαμόγελο που μπορεί ν' αροπάσει όλους τους άκτινιστο-ροιστές... Εί- ναι ίσως ή μόνη στιγμή που έρχεται στη σκηνή η «μεγάλη άσ- σή».

— Η μητέρα μου είνε θαυμάσια γυναίκα. Άνιόθηκε σ' ένα παιδί και, έπί είκοσι χρόνια, ο ο έλεος μου, που ήταν ράφτης στο Αλάσκο. Ο πατέρας μου είνε περήφανος για μένα για τη μαμά είναι πάντα ο μικρός Τίνο, που νοιώθει με κορμικά νικητα τραγουδιστής... Νά σας περιγράψω τη χαρακτήρα της: Είναι συμπαθητικά από τα γράμματα. Πολλοί με εύχαριστούν που με το τραγούδι μου τους κάνει να έχουν τις πικρές τους, οι περισσότεροι άπ' αυτούς είναι άρρώστοι που έχουν το ραβδίον για μοναδική παρηγοριά. Άλλοι, και ίδιοι νεί, μου μιλάει σ' άσπείρι.

— Τα ταξείδια σας στην Κορυκή θα είναι γιορτές για τους πατριώτες σας.

— Οι παιδικά μου φίλοι εύχαριστούν να μου σφίγουν το χέρι και να πιούμε μαζί ένα ποτήρι, αλλά οι νεότεροι μου κάνουν την πιο ένδοξη έκδοχη.

— Όταν φύγατε από το Αλάσκο τραγουδούσατε:

— Ήμουν τότε δεκαοκτώ χρόνων και τραγουδούσα από παιδί στις συναστροφές.

— Άγαπούσατε το τραγούδι...

— Η μητέρα μου λέει ότι όταν με κρατούσε το γένο του φίλου...

— Τα ταξείδια σας στην Κορυκή θα είναι γιορτές για τους πατριώτες σας.

— Οι παιδικά μου φίλοι εύχαριστούν να μου σφίγουν το χέρι και να πιούμε μαζί ένα ποτήρι, αλλά οι νεότεροι μου κάνουν την πιο ένδοξη έκδοχη.

— Όταν φύγατε από το Αλάσκο τραγουδούσατε:

— Ήμουν τότε δεκαοκτώ χρόνων και τραγουδούσα από παιδί στις συναστροφές.

— Άγαπούσατε το τραγούδι...

— Η μητέρα μου λέει ότι όταν με κρατούσε το γένο του φίλου...

— Τα ταξείδια σας στην Κορυκή θα είναι γιορτές για τους πατριώτες σας.

— Οι παιδικά μου φίλοι εύχαριστούν να μου σφίγουν το χέρι και να πιούμε μαζί ένα ποτήρι, αλλά οι νεότεροι μου κάνουν την πιο ένδοξη έκδοχη.

— Όταν φύγατε από το Αλάσκο τραγουδούσατε:

— Ήμουν τότε δεκαοκτώ χρόνων και τραγουδούσα από παιδί στις συναστροφές.

— Άγαπούσατε το τραγούδι...

— Η μητέρα μου λέει ότι όταν με κρατούσε το γένο του φίλου...

— Τα ταξείδια σας στην Κορυκή θα είναι γιορτές για τους πατριώτες σας.

— Οι παιδικά μου φίλοι εύχαριστούν να μου σφίγουν το χέρι και να πιούμε μαζί ένα ποτήρι, αλλά οι νεότεροι μου κάνουν την πιο ένδοξη έκδοχη.

— Όταν φύγατε από το Αλάσκο τραγουδούσατε:

— Ήμουν τότε δεκαοκτώ χρόνων και τραγουδούσα από παιδί στις συναστροφές.

— Άγαπούσατε το τραγούδι...

— Η μητέρα μου λέει ότι όταν με κρατούσε το γένο του φίλου...

11